

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 156 ΧΡΟΝΟΣ 33ος, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2023 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

- Τραγωδία Τέμπη
- 1/2023 αποφ. Ολομέλειας Α.Π.
- Βίζα Ν. 4251/2014

Στη Σκιά του Αδιανόητου

Editorial

Το σύνολο της κοινωνίας παραμένει ακόμα μωδιασμένο από το τραγικό σιδηροδρομικό δυστύχημα στα Τέμπη. Στο μυαλό και την καρδιά όλων μας, δεν φωλιάζει μόνο το μείζον, οι ζωές που χάθηκαν τόσο άδικα, αλλά συνάμα ο φόβος και η ανασφάλεια. Στο μοιραίο τραίνο έχουμε πολλές φορές επιβιβαστεί εμείς οι ίδιοι, τα παιδιά μας, τα αδέρφια μας, οι φίλοι μας. Κανείς δεν μπορεί (και δεν πρέπει) να αποδεχτεί ότι η ανθρώπινη ζωή είναι απλώς έρμαιο του τυχαίου...

Οι δικηγόροι, όπως πάντα, δεν μείναμε αδιάφοροι στην τραγωδία. Ήταν πραγματικά συγκινητική η ανταπόκριση των συναδέλφων στην πρωτοβουλία του Συλλόγου για τη συγκέντρωση αίματος για τους τραυματίες, όπως και ήταν ιδιαίτερης σημασίας, η δήλωση παράστασης για την υποστήριξη της κατηγορίας κατά κάθε υπευθύνου, που υποβλήθηκε από τον ΔΣΠ και άλλους δικηγορικούς συλλόγους.

Στη σκιά των αδιανόητων που συνέβησαν, η καθημερινότητα δεν παύει να ελλοχεύει, αξιώνοντας τη δική της, συχνά λεόντειο, μερίδα της προσοχής μας. Και, πώς να γίνει διαφορετικά, όταν τα ζητήματα που απαιτούν άμεσες λύσεις μοιάζουν (και ίσως είναι) ατελείωτα! Προβλήματα που έχουν να κάνουν είτε με την απονομή της δικαιοσύνης είτε με την κοινωνία και που, ως δικηγόροι, νιώθουμε αλλά και, σε μεγάλο βαθμό, είμαστε υπεύθυνοι για την επίλυσή τους. Η προστασία των ευάλωτων οφειλετών και της πρώτης κατοικίας, η αντίδραση σε, μεμονωμένα ευτυχώς, περιστατικά δικαστικής αυθαιρεσίας, τα ατομικά δικαιώματα όλων των ανθρώπων, η προάσπιση του κράτους δικαίου, η διατήρηση της ιστορικής μνήμης, είναι μερικά από τα ζητήματα με τα οποία ο Σύλλογός μας ασχολήθηκε για μια ακόμη φορά και είναι βέβαιο ότι θα εξακολουθήσει να κρατάει ψηλά και στο μέλλον.

Τα φλέγοντα θέματα της επικαιρότητας δεν θα μπορούσαν φυσικά να λείπουν από το τεύχος αυτό: Η απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π., που τόσες αντιδράσεις προκάλεσε, αλλά και το γενικότερο ζήτημα της νομιμοποίησης των εταιρειών διαχείρισης απαιτήσεων, που αναλύονται από

τον **Γ. Καλτσά**. Μια πρωτότυπη νομική σκέψη του **Λ. Γιατράκου**, σχετικά με τη δυνατότητα «ανάκλησης» σε αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας. Η λεγόμενη «χρυσή βίζα», που αξιολογείται από τον **Γρ. Γαϊτανάρο**. Ο νέος ΚΙΝΔ που παρουσιάζεται από τη **Μ. Αλειφροπούλου**... Κι ακόμη, η περιβόητη «επιστροφή στην κανονικότητα», που κατά τον **Δ. Τσελέντη** είναι αντίθετη με την εξέλιξη του ανθρώπου, αλλά και η «διαφορετικότητα», που όπως γράφει ο **Δ. Πιστικός**, αποτελεί την αποθέωση της ζωής! Οι σεισμοί στην Τουρκία και το πολιτικό μέλλον του Ερντογάν, από τον **Δ. Σταθακόπουλο** και ο διαχρονικός συμβολισμός της Νίκης της Σαμοθράκης από τον **Ν. Κωνσταντινίδη**, συμπληρώνουν το τεύχος, μαζί με τη δραστηριότητα των Ευρωπαίων δικηγόρων από τη **Μ. Σταματογιάννη** και τις επισημάνσεις του **Θ. Σταμόπουλου**.

Το περιοδικό ήταν ήδη στο δρόμο για το τυπογραφείο, όταν πληροφορηθήκαμε με οδύνη την απροσδόκητη απώλεια του **Γιώργου Πατεστή**, ενός εξαιρετικού συναδέλφου και ανθρώπου, ο οποίος είχε διατελέσει μέλος της συντακτικής μας επιτροπής και πραγματικά τίμησε με τη συμμετοχή του τη «Δ.Ε.». Στέλνουμε την αγάπη μας και τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους του.

Η Συντακτική Επιτροπή της Δ.Ε. εύχεται σε όλους Καλό Πάσχα και Καλή Ανάσταση.

Ηλίας Τζιτζικάκης

Συντονιστής Συντακτικής Επιτροπής

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΡ. ΦΥΛ. 156 ΧΡΟΝΟΣ 32^{ος}, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
http://www.dspeir.gr
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΗΛΙΑΣ ΚΛΑΠΠΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ititzikakis@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΛΙΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ
apostev@gmail.com
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ
lakoutsis.p@gmail.com

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αβραμίδης Γιάννης
Αλφειροπούλου Μαρίνα
Αποστολίδου Λίλη
Βλάχος Μιχάλης
Βούτας Ιωάννης
Γαϊτανάρος Γρηγόρης
Γεωργούλια Ιωάννα
Θεοδωράτου Ιωάννα
Καρυδής Κυριάκος
Λακούτσας Πέτρος
Μάναλης Κώστας
Μιχαλακάκος Θεόδωρος
Μπενεττάτου Νικολέττα
Πατρικοπούλου Ελένη
Πιστικός Δημήτριος
Σαπουντζάκης Γιώργος
Σαρρής Θεόδωρος
Τσαγκαράκη - Μπαϊζου Κική
Τσελέντης Διονύσης
Τσουρούλης Ευάγγελος
Φλωροπούλου - Μακρή Μαίρη

* Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται
* Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν προσωπικές απόψεις
* Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου υπό τον όρο να αναγραφεί η πηγή

Κ Τυπογραφείο
Καραγιάννη

Νοταρά 92, Πειραιάς 185 35 | τηλ.: 210 4136 322 - 210 4170 479
e-mail: info@typokaragianni.gr | site: typokaragianni.gr

3

5

18

45

Editorial. Στη σκιά του αδιανόητου του Ηλία Τζιτζικάκη
Ο ρόλος των Δικηγόρων και των Δικηγορικών Συλλόγων στην υπεράσπιση του κράτους Δικαίου. Ο Ευρωπαϊός Επίτροπος για τη δικαιοσύνη
Η Απόφαση του Αρείου Πάγου 1/2023 για τις Εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων του Γιώργου Καλτσά
Δικαστικό Μέγαρο (ΑΠΟΦ. ΔΣ ΔΣΠ και ΤΑΧΔΙΚ
ΗΜΕΡΙΔΑ για τις Εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων και τα ζητήματα προστασίας ευάλωτων δανειοληπτών κλπ
Ειρήνευση με αξιοπρέπεια του Λάζαρου Γιατράκου
Τα περιστατικά δικαστικής αυθαιρεσίας Είναι η Βίζα του Ν.4251/2014 χρυσή; του Γρηγόρη Γαϊτανάρου
Πρόσθετη παρέμβαση στο ΣτΕ για την κατάργηση του «τέλους επιτηδεύματος»
Τραγωδία στα Τέμπη- Παρέμβαση της Ολομέλειας- Προσφορά αίματος των μελών του ΔΣΠ
Τελετή υποδοχής Νέων Δικηγόρων-Βράβευση πρωτευσάντων
Ατομικά Δικαιώματα και Άνθρωποι με Αναπηρία της Αθην. Σταμελάκη
Ο νέος Κώδικας Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου και 10 χρόνια ΚΕΔΙΠ της Μαρ. Αλφειροπούλου
Πίνακες ζωγραφικής συναδέλφων CCBE της Μαρίας Σταματογιάννη
Κοινή εκδήλωση ΔΣΠ και ΣΦΕΑ 1967-1974«50 χρόνια από την εξέγερση της Νομικής.
Οι πρωταγωνιστές μιλούν»
Επισημάνσεις του Θωμά Σταμόπουλου
Το όραμα της κανονικότητας του Διονύση Τσελέντη
Περί διαφορετικότητας του Δημήτρη Πιστικού
Σεισμοί και Πολιτικό μέλλον Ερτογάν-Ελληνοτουρκικές σχέσεις του Δ. Σταθακόπουλου
Η Νίκη της Σαμοθράκης του Νίκου Κωνσταντινίδη
Βιβλιοπαρουσίαση του Βιβλίου του Δημήτρη Πιστικού- Λίγα λόγια από τον συγγραφέα
Εκδήλωση για τον Σκοτεινό Έρωτα του ΛΟΡΚΑ- Μαραμής- Βουτσικάκης-Χαραλαμπίδης
In memoriam Γιώργου Πατεστή ΣΚΑΚΙ του Θεόδωρου Σαρρή
Ευχαριστήριο μήνυμα (Αγγελική Γενίτσαρη) + ΠΟΙΗΣΗ (Τοκπασίδου -Τσαγκαράκη)

σελ. 1
σελ. 3
σελ. 5
σελ. 10
σελ. 11
σελ. 12
σελ. 14
σελ. 15
σελ. 17
σελ. 18
σελ. 19
σελ. 20
σελ. 22
σελ. 24
σελ. 26
σελ. 31
σελ. 32
σελ. 34
σελ. 36
σελ. 40
σελ. 42
σελ. 44
σελ. 45
σελ. 46
σελ. 47
σελ. 48

Ο ρόλος των Δικηγόρων και των Δικηγορικών Συλλόγων στην υπεράσπιση του κράτους Δικαίου είναι θεσμικά σημαντικός

Συνάντηση του Επιτρόπου Δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον Πρόεδρο και Αντιπροσωπείας της Ολομέλειας για τη Δικαιοσύνη και το κράτος Δικαίου στην Ελλάδα

Με τον Ευρωπαίο Επίτροπο για τη Δικαιοσύνη, **Didier Reynders**, ο οποίος συνοδεύεται από την επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Αθήνα **Νιόβη Ρίγκου**, συναντήθηκαν στα γραφεία του ΔΣΑ, κατόπιν αιτήματος του Επιτρόπου, ο Πρόεδρος της Ολομέλειας των Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος και του ΔΣΑ **Δημήτρης Βερβεσός** και ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά **Ηλίας Κλάππας**.

Στο πλαίσιο της συνάντησης ο Πρόεδρος της Ολομέλειας ενημέρωσε τον αρμόδιο για τη Δικαιοσύνη Επίτροπο για τα σοβαρά ζητήματα που αφορούν τη Δικαιοσύνη και το κράτος δικαίου στην Ελλάδα.

Ειδικότερα, ο Πρόεδρος της Ολομέλειας αναφέρθηκε στα ακόλουθα μείζονα ζητήματα:

- στις τεράστιες ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ σε όλους τους δικαιοδοτικούς κλάδους, που αγγίζουν τα όρια της αρνησιδικίας και κλονίζουν την εμπιστοσύνη των πολιτών στο δικαστικό σύστημα,
- στην ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΕΠΙΣΥΝΔΕΣΕΩΝ με την επίκληση λόγων εθνικής ασφάλειας από την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών, αλλά και τη λειτουργία παρανόμων λογισμικών παρακολούθησης εντός της χώρας, που έχουν ως αποτέλεσμα την υπονόμηση των θεμελιωδών δι-

καιωμάτων των πολιτών, καθώς και στην αναιμική αντίδραση της Δικαιοσύνης, η οποία όχι μόνον δεν έχει διαλευκάνει την υπόθεση, αλλά, αντίθετα ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έθεσε εμπόδια στην έρευνα της ΑΔΑΕ, απειλώντας ανεπίτρεπτα τα μέλη της με ποινικές κυρώσεις,

- στο ΑΙΤΗΜΑ ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ (ιδίως υπό την έκφανση της de facto ανεξαρτησίας), που προϋποθέτει την αποκοπή του ομφάλιου λώρου μεταξύ εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας, μέσω της απαγόρευσης κατάληψης δημοσίων θέσεων από συνταξιούχους δικαστές, για ορισμένο χρονικό διάστημα μετά την αφυπηρέτησή τους,
- στην πλήρη ΑΝΤΙΘΕΣΗ του δικηγορικού σώματος στην επιχειρούμενη από την Κυβέρνηση ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, καθώς επιβεβλημένη είναι η μεταφορά αρμοδιοτήτων, σύμφωνα με την αρχή της τοπικής εγγύτητας του πολίτη προς τον φυσικό δικαστή, και όχι η υπερσυγκέντρωση υποθέσεων στα βεβαρυμένα μεγάλα δικαστήρια.
- στην ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΗΛΕΜΑΤΙΚΗΣ, καθώς δεν πληροί τα εχέγγυα της δίκαιης δίκης και παραβιάζει τις αρχές της προφορικότητας και δημοσιότητας της συζήτησης,
- στην αναγκαία άμεση κάλυψη των ΤΕΡΑΣΤΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΚΕΝΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ και τη βελτίωση των υποδομών στα δικαστήρια της χώρας.

- στην ανάγκη ενίσχυσης της ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, με την επέκταση της ηλεκτρονικής κατάθεσης δικογράφων σε όλες τις διαδικασίες, όλα τα δικόγραφα και όλα τα δικαστήρια της χώρας, με τη δημιουργία ηλεκτρονικής θυρίδας δίκης στην οποία θα έχουν πρόσβαση όλοι οι παράγοντες της δίκης,
- στην ανάγκη άμεσης καταβολής των οφειλόμενων αποζημιώσεων ΝΟΜΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ από

- την Πολιτεία, καθώς τα συσσωρευμένα χρέη προς τους δικηγόρους (πέραν της 3τίας) θέτουν σε κίνδυνο έναν θεσμό αναγκαίο για την στήριξη των πλέον αδύναμων οικονομικά διαδικών,
- στην ΑΝΑΓΚΗ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝΙΑΣ ΣΤΑ ΜΜΕ.
 - στην ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑΣ σε περιπτώσεις κρατικής αυθαιρεσίας
 - στην ΑΝΑΓΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ (π.χ. στην απαγόρευση ιδιωτικοποίησης της προμήθειας ύδατος).

Στιγμιότυπο από τη συνάντηση του Ευρωπαίου επιτρόπου για τη Δικαιοσύνη, Didier Reynders, (Στο κέντρο), (δεξιά ο Πρόεδρος Ολομέλειας και ΔΣΑ κ. Δημήτρης Βερβεσός η κ. Νιόβη Ρίγκον επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ο Πρόεδρος ΔΣΠ κ. Ηλίας Κλάππας

Η υπ.αρ.1/2023 απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου για τις εταιρείες διαχείρισης από δάνεια και πιστώσεις (ΕΔΑΔΠ)

Του Γιώργου Κατσαά,
δικηγόρου ΔΣΠ

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Στις 31.10.2022, το Α2 Πολιτικό Τμήμα του Αρείου Πάγου με την υπ' αριθμ. 1873/2022 απόφασή του, παρέπεμψε, ως μείζονος κοινωνικής σημασίας ζήτημα, την επίλυση, στη διαφωνία και το διχασμό που είχε ενσκήψει στη νομολογία, σε σχέση με το **εάν οι εταιρείες διαχείρισης από δάνεια και πιστώσεις (εφεξής ΕΔΑΔΠ), έχουν το δικαίωμα, ως εκούσιοι αντιπρόσωποι και εντολοδόχοι των Εταιρειών Απόκτησης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, να διενεργούν διαδικαστικές πράξεις, μεταξύ αυτών και πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης.**

Η ως άνω έριδα, ανέκυψε κατόπιν της εκδόσεως αρχικά της υπ' αριθμ. 909/2021 απόφασης του Α2 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, ούσα η πρώτη {και όχι η ΑΠ 822/2022}, που στο νομικό συλλογισμό της διέλαβε ότι «*Η μεταβίβαση των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων επέρχεται από την καταχώρηση της σχετικής έγγραφης σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000. (γ) Η είσπραξη και εν γένει διαχείριση των μεταβιβαζομένων απαιτήσεων μπορεί να ανατίθεται με σύμβαση εντολής/διαχείρισης από την αποκτώσα εταιρεία ειδικού σκοπού με έγ-*

γραφη σύμβαση, σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, νομίμως λειτουργούν στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, στον μεταβιβάζοντα ή σε τρίτο (είτε είναι εγγυητής των εν λόγω απαιτήσεων, είτε ήταν επιφορτισμένος με τη διαχείριση ή την είσπραξή τους πριν τη μεταβίβαση), καταχωρίζεται δε και αυτή η σύμβαση (όπως κάθε μεταβολή) στο παραπάνω δημόσιο βιβλίο, χωρίς ωστόσο ο νόμος (3156/2003) να απονέμει στην εταιρία διαχείρισης την ιδιότητα του κατ' εξαίρεση νομιμοποιούμενου διαδίκου (μη δικαιούχου), όπως ρητά πράττει για τις εταιρίες διαχειρίσεως του ν. 4354/2015 στο άρθρο 2 παρ. 4 αυτού».

Ακολούθησε η υπ' αριθμ. 822/2022 γνωστή σε όλους απόφαση του Α2 Πολιτικού Τμήματος, με εκτεταμένη αιτιολογία, θεμελιούμενη στην εκπεφρασμένη παλαιόθεν απόφαση του Ανωτάτου Ακυρωτικού (βλ. ΑΠ 45/2007), ότι ο εκούσιος αντιπρόσωπος δεν δύναται να διεξάγει δίκες ιδίω ονόματι, παρά μόνο αν τούτο προβλέπεται, έστω έμμεσα από το νόμο.

Η άποψη αυτή, κρατούσα μέχρι και την έκδοση της υπ' αριθμ. 1/2023 ΟΛΑΠ, συνοπτικά, υποστήριζε ότι κατά κανόνα ο νόμος δεν αναθέτει την άσκηση του δικαιώματος σε τρίτο, πέραν

του φορέα, πρόσωπο. Εξαίρεση στον κανόνα αυτό αποτελούν οι περιπτώσεις των μη δικαιούχων ή μη υπόχρεων διαδίκων. Στην περίπτωση αυτή η δικαστική προστασία του δικαιώματος του φορέα ανατίθεται από το νόμο κατ' εξαίρεση σε ένα τρίτο πρόσωπο. Πηγή επομένως της νομιμοποιήσεως του τρίτου είναι κάποια συγκεκριμένη, ειδική, νομοθετική ρύθμιση, η οποία «απονέμει» στο πρόσωπο την ιδιότητα του μη δικαιούχου ή μη υπόχρεου διαδίκου, έστω και έμμεσα και χωρίς πανηγυρική διατύπωση. Ο μη δικαιούχος διάδικος ασκεί επομένως, κατά παραχώρηση του νομοθέτη, αγωγή για δικαίωμα τρίτου, αιτούμενος προστασία στο όνομά του. Πρόκειται για την ενεργητική κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση με κοινό χαρακτηριστικό όλων των περιπτώσεων ότι η συγκεκριμένη κάθε φορά «ιδιότητα» των μη δικαιούχων ή μη υπόχρεων διαδίκων ή η ορισμένη σχέση τους με το επίδικο αντικείμενο να βασίζεται σε διάταξη νόμου και όχι σε κάποιο δικαιοπρακτικό θεμέλιο. Γι' αυτό και η ημεδαπή έννομη τάξη δεν θεωρεί παραδεκτή την αγωγή στην οποία ο ενάγων εκθέτει ότι ενεργητικό ή παθητικό υποκείμενο της επίδικης αξιώσεως είναι άλλο πρόσωπο και πως ο ίδιος ασκεί την αγωγή στο δικό του όνομα, μετά από σχετική συμφωνία με τον πραγματικό δικαιούχο ή υπόχρεο ή ως αντιπρόσωπος του πραγματικού δικαιούχου ή υπόχρεου. Ως εκ τούτου οι διάδικοι στερούνται της εξουσίας για διάθεση, με σύμβαση, των διαδικαστικών προϋποθέσεων της δίκης, άρα και της νομιμοποίησης (βλ. Νίκας, Πολιτική Δικονομία Ι, παρ. 23 ΙΙΙ, σελ. 363). Ο νόμος που προβλέπει (επιτρέπει) την κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση προσώπου τρίτου προς τους φορείς της ουσιαστικής έννομης σχέσης, ως μη δικαιούχου διαδίκου, προσδιορίζει και το περιεχόμενο των παρεχόμενων εξουσιών, το εύρος αυτών, καθώς και τον χαρακτήρα της κατ' εξαίρεσης νομιμοποίησης, δηλ. αν είναι συντρέχουσα (με την παράλληλη νομιμοποίηση του κατά κανόνα νο-

μιμοποιούμενου) ή αποκλειστική, ενώ τα ανώτερα ουδόλως μπορεί να τροποποιήσει σύμβαση που ενδεχόμενα συνάπτεται μεταξύ του δικαιούχου και του μη δικαιούχου διότι πρόκειται για διατάξεις αναγκαστικού δικαίου (βλ. Άννα Πλεύρη, Μη δικαιούχοι και μη υπόχρεοι διάδικοι, 2014, σελ. 44).

Κατόπιν της δημοσίευσης, της ΑΠ 822/2022 {όμοια και η ΑΠ 823/2022, αλλά και σωρεία μέχρι τότε Εφετειακών αποφάσεων, βλ. ενδεικτικά 595/2022 ΕφΠειρ, 1858/2022, 5846/2022, 3577/2022 ΕφΑθ, 109/2022 ΕφΔυτΜακ κ.α. στο στάδιο αναστολής εκτέλεσης πλειστηριασμού μετά από άσκηση ενδίκου μέσου δυνάμει του παλαιού αρ. 937 ΚΠολΔ και νυν 938 ΚΠολΔ}, δημοσιεύτηκαν από το ίδιο τμήμα του Αρείου Πάγου, και συγκεκριμένα 1102/2022 {χωρίς ιδιαίτερη αιτιολογία}, αλλά και η υπ' αριθμ. 1871/2022 με εκτεταμένη αιτιολογία, αποφάσεις με αντίθετο συλλογισμό για το επίδικο ζήτημα, σε σχέση με τις ως άνω αναφερόμενες, υποστηρίζοντας συνοπτικά ότι με βάση την αντικειμενική θεωρία του κανόνος δικαίου με την οποίαν αναζητείται η ενυπάρχουσα στον κανόνα δικαίου λογική και κατά την τελολογική ερμηνεία σύμφωνα με την οποίαν αναζητείται μεταξύ των περισσώτερων δυνατών νοημάτων που καλύπτονται από το γράμμα του ερμηνευόμενου κανόνα δικαίου εκείνο που επιτυγχάνει την πληρέστερη πραγμάτωση του ρυθμιστικού σκοπού του δηλ. την πληρέστερη διασφάλιση της αξιολογικής στάθμισης των εκατέρωθεν συμφερόντων, στο περιεχόμενο της έννοιας της διαχείρισης ή είσπραξης των απαιτήσεων εντάσσεται αναμφίβολα και η δικαστική επιδίωξη αυτής με την άσκηση των πρόσφορων ενδίκων βοηθημάτων από πλευράς της εταιρείας διαχείρισης. Τούτο επιρρωνύεται, κατά την άποψη αυτή και από τη συστηματική ερμηνεία των ως άνω διατάξεων, οι οποίες παρ' ουσιάζουν νοηματική και λειτουργική συνοχή μεταξύ τους, έτσι ώστε ο κανόνας δικαίου που

χρήζει ερμηνείας να ερμηνεύεται κατά τέτοιο τρόπο που να βρίσκεται σε αρμονία με τους λοιπούς κανόνες του συστήματος και με το τελευταίο ως σύνολο, εν όψει του ότι και οι δύο ως άνω νόμοι ορίζουν την διαχείριση και είσπραξη των απαιτήσεων ως βασικό τους αντικείμενο, με περαιτέρω εξειδίκευση ως προς τα δικονομικά δικαιώματα που μπορούν να ασκήσουν οι εταιρείες διαχείρισης στην μία ή στην άλλη περίπτωση. Δηλ οι ως άνω διατάξεις που ισχύουν παράλληλα, αφού με το ν. 4354/2015 δεν καταργήθηκε η καθιερωθείσα με το ν. 3156/2003 δυνατότητα απόκτησης και διαχείρισης επιχειρηματικών δανείων κ.λ.π. με τιτλοποίηση, δεν αλληλοσυγκρούονται ή δεν αλληλοαναιρούνται αλλά αλληλοσυμπληρώνονται και αποδειχνουν την αληθινή βούληση του νομοθέτη για την επέκταση της διαχείρισης μιας απαίτησης και στο πεδίο της δικαστικής τους επιδίωξης, εν όψει και του ότι οι απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 ν. 4354/2015 μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο τιτλοποίησης και κατά το ν. 3156/2003, ο οποίος εφαρμόστηκε αποκλειστικά για απαιτήσεις τραπεζικών ιδρυμάτων, και οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο πρόσωπο του αγοραστή στα άρθρα 1 παρ. 1 ν. 4354/2015 και 10 παρ. 2 ν. 3156/2003 είναι ίδιες. Η μη αναφορά το ν. 3156/2003 του περιεχομένου της διάταξης του άρθρου 2 παρ. 4 ν. 4354/2015 δεν σημαίνει ότι δεν θα ίσχυαν τα οριζόμενα στο περιεχόμενό της περί χαρακτηρισμού της εταιρείας διαχείρισης ως μη δικαιούχου ή υπόχρεου διαδίκου, αν δεν οριζόταν κάτι σχετικό στο ν. 4354/2015, εν όψει του ότι η ως άνω έννοια είναι γνωστή στη θεωρία και νομολογία. Με άλλα λόγια η πηγή της νομιμοποίησης της ΕΔΑΠΔ δεν είναι μόνον η προαναφερόμενη συγκεκριμένη, ειδική, νομοθετική ρύθμιση, η οποία "απονέμει" στις εν λόγω εταιρίες την ιδιότητα του μη δικαιούχου ή μη υπόχρεου διαδίκου με πανηγυρική διατύπωση. Η διαφορετική εκδοχή κείται έξω του σκοπού του νομοθετικών διατάξεων

του ν. 3156/2003 με βάση τη συστηματική και τελεολογική ερμηνεία του κανόνος δικαίου, κατά τα προαναφερθέντα.

Στο σημείο αυτό, πρέπει να επισημάνουμε, ότι αλγεινή εντύπωση και έντονο προβληματισμό προκάλεσε η αναφορά της Τράπεζας της Ελλάδος στις Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων, όπως αυτή αποτυπώνεται στην Έκθεση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας της Τράπεζας, μηνός Νοεμβρίου 2022. Ειδικότερα, στη σελίδα 91 της Έκθεσης αυτής, η Τράπεζα της Ελλάδος, αφού διαπιστώνει ότι η ικανότητα των εν λόγω εταιρειών να διαχειριστούν τα δάνεια δυσχεραίνεται από την πρόσφατη απόφαση του Αρείου Πάγου 822/2022 και τις σχετικές εφετειακές αποφάσεις αναφορικά με τη νομιμοποίησή τους να προβούν σε δικαστικές ενέργειες και κυρίως να συμμετέχουν σε διαδικασίες πλειστηριασμών, προανήγγειλε, επί της ουσίας, την άρση των περιορισμών αυτών, που έθεσαν οι δικαστικές αποφάσεις, τους επόμενους μήνες, είτε με σχετική νομοθετική πρωτοβουλία, γεγονός που είχε αρνηθεί δημόσια ο Υπουργός Οικονομικών, είτε με ανατροπή της απόφασης του Αρείου Πάγου, από την Ολομέλεια {όπου τότε εκκρεμούσε}. Να σημειωθεί, ότι η άποψη αυτή της ΤΤΕ, προκάλεσε την άμεση, σφοδρή αντίδραση της Συντονιστικής Επιτροπής της Ολομελείας των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας.

Στη συνέχεια, συζητήσεως γενομένης στην Πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου στις 26.01.2023, η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου εισηγήθηκε υπέρ της δυνατότητας των εταιρειών διαχείρισης, ακόμα κι αν έχουν συνάψει τις συμβάσεις τους υπό τη σκέπη του νόμου υπ' αρ. 3156/2003, να διενεργούν διαδικαστικές πράξεις, ενώ λίγες μόνο μέρες αργότερα από το κλείσιμο των φακέλων, που εμπεριείχαν χιλιάδες σελίδες δικογραφίας, γνωμοδοτήσεις κλπ., σε χρόνο ρεκόρ για τα νομικά χρονικά και ιδιαίτερα για το Ανώτατο Ακυρωτικό από συστάσεώς του, στις 9

Φεβρουαρίου, διέρρευσε το αποτέλεσμα, της μυστικής διάσκεψης, σύμφωνα με το οποίο 56 Αρεοπαγίτες, τάχθηκαν με την άποψη που είχε υιοθετήσει το Α2 Πολιτικό Τμήμα διά της υπ' αριθμ. 1871/2022 απόφασής του. Μία εβδομάδα μετά τη διαρροή, ήτοι στις 16 Φεβρουαρίου, εκ νέου σε χρόνο ρεκόρ, δημοσιεύθηκε η υπ' αριθμ. 1/2023 απόφασης του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με την οποία, ο ΑΠ δέχθηκε ότι οι Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων μπορούν να κάνουν αποσπασματική επίκληση μόνο των ευμενών για τις ίδιες ρυθμίσεων καθενός από τα δυο νομοθετήματα (ν. 3156/2003, 4354/2015) και να παρακάμπτουν πλήρως τις δυσμενείς γι' αυτές διατάξεις. Σύμφωνα με την άποψη της μειοψηφίας 9 Αρεοπαγιτών, στην ως άνω απόφαση, **η παροχή δυνατότητας επιλεκτικής χρησιμοποίησης στοιχείων του ενός νόμου στον άλλο νόμο μπορεί, με βλάβη της ασφάλειας δικαίου, να δημιουργήσει πολλά περαιτέρω προβλήματα κατά την ερμηνεία και εφαρμογή τους.** Έτσι π.χ. θα μπορούσε ο συνεργάσιμος δανειολήπτης και εγγυητής απαιτήσεως, που μεταβιβάσθηκε κατά τον Ν. 3156/2003, να προβάλλει αντιρρήσεις κατά της επισπευδόμενης σε βάρος του αναγκαστικής εκτέλεσης, γιατί δεν τηρήθηκαν οι αναγκαίες προϋποθέσεις του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν.4354/2015 της εξώδικης πρόσκλησης να διακανονίσει τις οφειλές του βάσει γραπτής πρότασης κατάλληλης ρύθμισης, ισχυριζόμενος ότι η διάταξη αυτή εφαρμόζεται συμπληρωματικά και στην μεταβίβαση απαιτήσεων κατά τον Ν. 3156/2003. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, από τη γραμματική, ιστορική και τεολογική ερμηνεία της παρ. 14 του άρθρου 10 Ν. 3156/2003 και από την συστηματική ερμηνεία της σε σχέση με τις διατάξεις του Ν.4354/2015 συνάγεται ότι οι εταιρείες που αναλαμβάνουν την είσπραξη και εν γένει διαχείριση των τιτλοποιούμενων με το άρθρο 10 Ν.3156/2003 απαιτήσεων, δεν αποκτούν κατά τη διάταξη αυτή και εξουσία κατ' εξαίρεση νομι-

μοποίησης να διεξάγουν δίκες ως μη δικαιούχοι διάδικοι για την αποκτήσασα τις απαιτήσεις εταιρείες ειδικού σκοπού, το ίδιο δε ισχύει και όταν η αναλαμβάνουσα τη διαχείριση εταιρεία είναι ΕΔΑΔΠ του Ν.4354/2015, γιατί την εξαιρετική ενεργητική νομιμοποίηση στις ΕΔΑΔΠ ο Ν.4354/2015 **τη χορηγεί μόνο αν η μεταβίβαση και η αντίστοιχη ανάθεση της διαχείρισης των απαιτήσεων έγινε με τον Νόμο αυτό,** και η ρύθμιση αυτή δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στον Ν.3156/2003, στον οποίο υπάρχει η ανωτέρω ειδική διάταξη, δεν είναι επιτρεπτή δε η συμπλήρωση ή η ερμηνεία της διάταξης αυτής με προσφυγή στον Ν.4354/2015, αφ' ενός μεν γιατί δεν υπάρχει κενό προς συμπλήρωση και αφ' ετέρου, σε κάθε περίπτωση, γιατί δεν είναι επιτρεπτή η συμπληρωματική ή αναλογική εφαρμογή των διατάξεων των δύο νόμων, δεδομένου ότι αυτοί είναι ειδικοί νόμοι με διαφορετικό σκοπό, που ρυθμίζουν διαφορετικά αντικείμενα με διαφορετικές προϋποθέσεις και διαδικασία ο καθένας, χωρίς ο ένας να έχει ευρύτερο περιεχόμενο του άλλου και χωρίς να είναι μέρη ενός υπέρτερου πλαισίου γενικών διατάξεων, από την ερμηνεία του οποίου θα κρινόταν ως επιτρεπτή η συμπλήρωση αυτή.

Χρήζει επισημάνσεως στο σημείο αυτό, ότι με το νόμο 4649/2019 (γνωστό και ως πρόγραμμα "ΗΡΑΚΛΗΣ"), προβλέφθηκε η παροχή εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου προς τα funds, ΜΟΝΟ ΑΝ ΕΦΑΡΜΟΖΟΤΑΝ στις τιτλοποιήσεις απαιτήσεων Ο Ν. 3156/2003!

Ο νόμος 3156/2003, όπως τροποποιήθηκε πρόσφατα, με τον Ν. 4745/2020, παρέχει στα funds 14 απαλλαγές από φόρους, τέλη κ.λπ., κάτι που έχει ως αποτέλεσμα τη μη απόδοση στο Ελληνικό Δημόσιο τεράστιων ποσών (ζημία 58,80 δισ. ευρώ).

Μόνο από τη μη απόδοση φόρου εισοδήματος το Δημόσιο έχασε 15,2 δισ. ευρώ και από τον φόρο μεταβίβασης δεν εισέρρευσαν στα κρατικά

ταμεία περί 12 δισ. Ευρώ, για τέλη χαρτοσήμου (14,4 δισ.), ΕΝΦΙΑ (2,5 δισ.), εισφορά νόμου 128/1975 (2,4 δισ.), δικαιώματα συμβολαιογράφων (8 δισ.), τέλη και δικαιώματα Υποθηκοφυλακείου (2 δισ.), δικαιώματα υπέρ Δημοσίου (0,10 δισ.) και δικαιώματα Ταμείου Νομικών (2 δισ.).

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Μετά την απόφαση της Ολομέλειας, καθίσταται επιτακτική ανάγκη να βγει η χώρα από το αδιέξοδο, στο οποίο οδηγείται, με γενναία πολιτική και νομοθετική πρωτοβουλία, που θα αφορά συνολικά το ζήτημα του ιδιωτικού χρέους και την αντιμετώπισή του.

Είναι αναγκαίο να γίνει δίκαια οικονομική επανεκκίνηση, στηριζόμενη όχι σε άστεγους και πτωχευμένους πολίτες. Απαιτούνται στοχευμένες νομοθετικές ρυθμίσεις με σκοπό να επανέλθει η κανονικότητα και η υγιής ανάπτυξη στη χώρα. Στην κατεύθυνση αυτή, κατά την άποψη του γράφοντος, θα έπρεπε να νομοθετηθούν τα κάτωθι:

- Κατάργηση Πτωχευτικού Νόμου
- Θέσπιση Νομοθετικού Πλαισίου, στο οποίο θα προβλέπεται υποχρεωτικό στάδιο εξωδικαστικού συμβιβασμού και αντίστοιχη υποχρέωση των πιστωτών να υποβάλουν αντιπρόταση και να αιτιολογούν την αρνητική τους απάντηση, στην αρχικώς υποβληθείσα πρόταση μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας.
- Σε περίπτωση αποτυχίας του ανωτέρου σταδίου, θα ακολουθεί στάδιο διευθέτησης της διαφοράς μέσω πλατφόρμας κατά τα πρότυπα και με διευρυμένα κριτήρια υπαγωγής από αυτά που προβλέπονταν στον 4605/2019. Ουσιαστικά θα είναι ένα κράμα των Νομοθετημάτων 3869/2010 Ν. Κατσέλη και 4605/2019, με ταυτόχρονη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής
- Διεύρυνση και επικαιροποίηση των κριτηρίων χαρακτηρισμού ενός δανειολήπτη ως ευάλωτου.

- Τροποποίηση αρ. 966 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το οποίο μετά τις τελευταίες τροποποιήσεις, προβλέπει μετά από 3 άγονους πλειστηριασμούς, την αυτόματη μείωση της τιμής πρώτης προσφοράς στο 65%!.

Μέχρι τώρα για κάτι αντίστοιχο απαιτούνταν δικαστική απόφαση.

- Τροποποίηση του αρ. 973 ΚΠολΔ, ώστε ο υποκατασταθείς πιστωτής στη διαδικασία του πλειστηριασμού, να υποχρεούται σε επίδοση της δήλωσης συνέχισης στο δανειολήπτη.

- Πλήρης επαναφορά του αρ. 938 ΚΠολΔ, δηλαδή δυνατότητα στο δανειολήπτη να υποβάλει αίτηση αναστολής της εκτελεστικής διαδικασίας, ακόμα και στην περίπτωση κατάσχεσης ακινήτου

- Μέριμνα για τις οφειλές σε Εφορία και Ασφαλιστικά Ταμεία.

- Για την αντιμετώπιση της αύξησης των επιτοκίων, τα οποία ανέρχονται πλέον στο 5%, απαιτείται κρατική Πρωτοβουλία σε συνεννόηση με τις Τράπεζες, ώστε να περιορίσουν τα spread (περιθώριο κέρδους το οποίο ενσωματώνεται και αυξάνει το επιτόκιο ενός δανείου), μέχρις ότου υποχωρήσει η πληθωριστική κρίση. Η τρέχουσα επιλογή της Κυβέρνησης να επιδοτήσει το 50% της αύξησης μόνο για τους ευάλωτους, αφενός έχει πολύ μικρή περίμετρο προστασίας, αφετέρου εδράζεται στην εσφαλμένη πρακτική, όπως ακριβώς ακολουθήθηκε και για τα τιμολόγια της ηλεκτρικής ενέργειας, της επίδοσης μίας στρεβλής κατάστασης που καταλήγει στην αισχροκέρδεια.

- Επαναφορά του καταργηθέντος άρθρου 12^α του νόμου Κατσέλη, ώστε να έχουν τη δυνατότητα οι κληρονόμοι αποβιώσαντος, ενταχθέντος οφειλέτη σε δικαστική ρύθμιση, είτε να συνεχίσουν αυτή με τους ίδιους όρους, είτε να υποβάλουν αίτηση στο Δικαστήριο προκειμένου να υπαχθούν, εφόσον πληρούν και τις λοιπές, ουσιαστικές προϋποθέσεις υπαγωγής.

- Νομοθετική Πρωτοβουλία για την αντιμετώπιση των δανείων σε ελβετικό φράγκο, το οποίο ταλανίζει 70.000 οικογένειες.

Απόφαση του έκτακτου Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά για το νέο Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά κατά τη συνεδρίαση της 22.02.2023

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά αγωνίζεται επί δεκαετίες για να αποκτήσει ο Πειραιάς νέο Δικαστικό Μέγαρο που να αρμόζει στην πόλη και τη Δικαιοσύνη.

Δυστυχώς, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά δεν εισακούστηκε από την Πολιτεία ούτε όταν πρότεινε το κτίριο της πρώην Ραλλείου στον Πειραιά ούτε όταν πρότεινε το ακίνητο των πρώην Τελωνείων στο λιμάνι του Πειραιά, τα οποία ως Δ.Σ. εξακολουθούμε να θεωρούμε καταλληλότερα για να στεγάσουν το νέο Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά.

Σήμερα, βρισκόμαστε στο στάδιο που έχει ολοκληρωθεί η υποβολή προσφορών στο πλαίσιο του δεύτερου μειοδοτικού διαγωνισμού και έχουν υποβληθεί δύο προσφορές, αφενός, ένα βιομηχανικό κτίριο επί της οδού Πειραιώς (πρώην καπνοβιομηχανία Κεράνης) και αφετέρου, ένα οικόπεδο στη βιομηχανική ζώνη του λιμανιού, παραπλεύρως του Παπαστράτειου κολυμβητηρίου. Επίσης, έχει εκδοθεί το Πόρισμα της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού (Γνωμοδοτικού Χαρακτήρα) που έκρινε περί «καταρχήν μη-καταλληλότητας» του προσφερόμενου κτιρίου του πρώην Κεράνη και περί «καταρχήν καταλληλότητας» του οικοπέδου παραπλεύρως

του Παπαστράτειου, έχει υποβληθεί κατά του Πόρισματος ένσταση από την ιδιοκτήτρια εταιρεία του κτιρίου του πρώην Κεράνη και υπόμνημα από την ιδιοκτήτρια εταιρεία του οικοπέδου.

Ενόψει της σύγκλησης τού αποφασιστικής αρμοδιότητας Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΑΧ.ΔΙΚ. στις 23/02/2023 για τη λήψη απόφασης για τις υποβληθείσες προσφορές και την ένσταση και λόγω της εξαιρετικής σπουδαιότητας του θέματος για τους Δικηγόρους, τη Δικαιοσύνη και την πόλη του Πειραιά, το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά εμμένει στη θέση του για την ανάγκη δημιουργίας νέου, σύγχρονου και ασφαλούς Δικαστικού Μεγάρου στον Πειραιά και ζητά, με βάση το υλικό που μας διατέθηκε και τα μέχρι σήμερα νομικά και τεχνικά δεδομένα, να προχωρήσει η διαγωνιστική διαδικασία σύμφωνα με το Πόρισμα της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού. Κατά την διεξαγωγή της ψηφοφορίας υπερψήφισαν 15 σύμβουλοι εκτός τριών συμβούλων που μειοψήφισαν και δήλωσαν ως κατάλληλο κτίριο εκείνο των πρώην Τελωνείων Πειραιά, απέχοντας από τη σχετική ψηφοφορία.»

Απόφαση του Δ.Σ. του ΤΑ.Χ.ΔΙΚ. για το νέο Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά

Σύμφωνα με το υπ' αριθ. πρωτ. 3528/7.3.2023 έγγραφο του ΤΑ.Χ.ΔΙΚ., το Δ.Σ. του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων, κατά την 1287/ 3.3.2023 συνεδρίασή του, αποφάσισε ομόφωνα «Απορρίπτει την από 10/2/2023 ένσταση της εταιρείας "GOLDEN HORIZON ATHENS INVESTMENTS IKE", υιοθετώντας πλήρως τις απόψεις της Επιτροπής διενέργειας και αξιολόγησης του συγκεκριμένου διαγωνισμού, όπως αυτές καταγράφονται στα

σημεία (1) και (2) της από 12/12/2022 έκθεσής της, οι οποίες αφορούν στους χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων στο προσφερόμενο ακίνητο, καθώς και στην ασφαλή πρόσβαση και αποχώρηση των μεταγωγικών οχημάτων, όχι όμως τις απόψεις της που καταγράφονται στο σημείο (3) της ίδιας έκθεσης και αφορούν σε θέματα φωτισμού του προσφερόμενου ακινήτου.

Εγκρίνει το από 8/2/2023 πρακτικό της ανωτέρω Επιτροπής και

κατακυρώνει το αποτέλεσμα του διενεργηθέντος στις 8/9/2022 δημόσιου μειοδοτικού διαγωνισμού, για την αγορά ακινήτου προς στέγαση των Δικαστικών Υπηρεσιών Πειραιά, στην εταιρεία με την επωνυμία "HUB 204 ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ", αντί του ποσού της προσφοράς της, ήτοι των ογδόντα εκατομμυρίων εννιακοσίων χιλιάδων ευρώ (80.900.000,00€).»

Ημερίδα:

Εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων και τα ζητήματα προστασίας ευάλωτων δανειοληπτών-Νομιμοποίηση των εταιρειών διαχείρισης απαιτήσεων

-Η Ημερίδα που διοργάνωσε 23.1.2023 στην αίθουσα εκδηλώσεων με επιτυχία του ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά αφορούσε, αφενός, στη **δικονομική νομιμοποίηση των Εταιρειών Διαχείρισης απαιτήσεων (servicers) και, αφετέρου, σε ζητήματα προστασίας των ευάλωτων δανειοληπτών.**

Την Ημερίδα προλόγισε ο Πρόεδρος του ΔΣΠ Ηλίας Κλάμπας και σε αυτήν απηύθυνε χαιρετισμό ο Πρόεδρος του ΔΣΑ και της Ολομέλειας Δημήτρης Βερβεσός.

Την Ημερίδα συντόνισε ο Καθηγητής της Νομικής Αθηνών **Δημήτρης Τσικρικάς** με εισηγητές τον Αναπληρωτή Καθηγητή της Νομικής Αθηνών **Νικόλαο Παπασπύρου** και τον Σύμβουλο του ΔΣΑ **Δημήτρη Λυρίτση.**

-Από τις εισηγήσεις και τις παρεμβάσεις προέκυψε ότι ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ απαιτήσεων υφίστανται ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΝΟΜΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ και όχι ένα ενιαίο, τα οποία ρυθμίζονται από τους νόμους 3156/2003 και 4354/2015, αντίστοιχα. Γι'αυτό, άλλωστε, ο μεταγενέστερος νόμος δεν κατήργησε ούτε τροποποίησε τον παλαιότερο.

Πρόκειται για 2 νόμους που ψη-

φίστηκαν μέσα σε τελείως διαφορετικό ιστορικό και οικονομικό περιβάλλον (2003 και 2015 αντίστοιχα) με τελείως διαφορετικό σκοπό και ανάγκες προς ικανοποίηση, και με τελείως διαφορετικό τρόπο εξισορρόπησης των συμφερόντων δανειστών και οφειλετών.

Δεδομένου ότι δεν πρόκειται για ενιαίο σύστημα κανόνων δικαίου, αποκλείεται η σωρευτική χρήση των διατάξεων των 2 νόμων και δεν είναι επιτρεπτή η επιλεκτική χρήση των ευμενέστερων κατά περίπτωση διατάξεων του κάθε νόμου. Η Ημερίδα μεταδόθηκε διαδικτυακά από το κανάλι του youtube του ΔΣΠ.

Στιγμιότυπο από την Ημερίδα

Ειρήνευση με αξιοπρέπεια

Του **Λάζαρου Γιατράκου**
Δικηγόρου Πειραιά

Με τον Ν. 3500/2006 εκφράστηκε μια σύγχρονη αντίληψη των ανεκτών ορίων της ενδοοικογενειακής συμπεριφοράς, με την απαγόρευση οιασδήποτε παράνομης, βίαιης, προσβλητικής, αυταρχικής και εξουσιαστικής αντιμετώπισης μέλους ή μελών της οικογενείας από άλλο ή άλλα μέλη της. Προβλέφθηκαν αυστηρότερες κυρώσεις, αναφορικά με τα αδικήματα της σωματικής βλάβης, της απειλής και της παράνομης βίας, τελούμενα στο οικογενειακό περιβάλλον, όπως ο Ν. 3500/2006 το ορίζει. Περαιτέρω, με το άρθρο 4, λήφθηκε ειδικότερη μέριμνα για περιπτώσεις που στρέφονται κατά ανηλίκων ενώ, με το άρθρ. 15, θεσπίστηκε η δυνατότητα προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης.

Τα παραπάνω αποτελούν ένα αναγκαίο νομικό θεμέλιο, πάνω στο οποίο εδράζεται η επιτακτική αξίωση σεβασμού των συνταγματικά κατοχυρωμένων αρχών της ελευθερίας, της αυτοδιάθεσης και της αξιοπρεπείας του ατόμου, όπως άλλωστε και η αιτιολογική έκθεση ρητά αναφέρει στην εισαγωγή.

Σκοπός του παρόντος δεν είναι η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των διατάξεων του Ν. 3500/2006 μέχρι σήμερα και η κριτική προσέγγισή τους. Ομοίως, δεν εξετάζεται η λειτουργικότητα και το πεδίο εφαρμογής του, ύστερα από το Νέο ΠΚ και τα άρθρα 312, 330 και 333 αυτού. Εκφράζεται, όμως, μια σκέψη για τυχόν περαιτέρω επεξεργασία του, διότι, στην ποινική πράξη,

έχουν αναδειχθεί σημεία δυσλειτουργικά, που ίσως χρειάζεται να συνεκτιμηθούν.

Συγκεκριμένα, έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο μιας «αμήχανης στάσης» των εμπλεκόμενων μερών, όταν, για διάφορους λόγους, εκφράζεται επ' ακροατηρίω βούληση των διαδίκων διαφορετική από εκείνη που φαινόταν κυρίαρχη κατά την έναρξη της ποινικής διαδρομής. Ειδικότερα, παρατηρείται ενίοτε μια, καθυστερημένη μεν, ευπρόσδεκτη δε, ύφεση της αντιπαράθεσης, μια ειλικρινής βούληση ειρήνευσης, που αποσκοπεί στο συμφέρον του συνόλου της οικογενείας, η οποία, όμως, δεν φαίνεται να λειτουργεί χωρίς δυσκολίες. Είναι οι περιπτώσεις στις οποίες, τόσο ο εφαρμοστής του Δικαίου, όσο και οι διάδικοι, αναγνωρίζουν ως πρόσφορη, κατάλληλη, ακόμα και αναγκαία την επισφράγιση της επιτευχθείσας ειρήνευσης δια της αποφάσεώς του Δικαστηρίου, πρέπει όμως πρώτα το Δικαστήριο να αποδεχθεί αμβλύσεις και ανασκευές από τα εμπλεκόμενα μέρη, τα οποία, με τη σειρά τους, δεν έχουν άλλη λύση.

Τούτο, διότι η δίωξη των προβλεπόμενων εγκλημάτων κινείται αυτεπάγγελτα, κατ' άρθρο 17 Ν. 3500/2006, συνεπώς δεν χωρεί ανάκληση και αποδοχή του άρθρ. 117 ΠΚ. Περαιτέρω, υπό την προϋπόθεση της συναίνεσης του φερομένου θύματος, προβλέπεται, στο άρθρο 11, η δυνατότητα ποινικής διαμεσολάβησης, και καθορίζονται, στο άρθρο 12, η οικεία διαδικασία και στα άρθρα 13 & 14 οι ποινικές και αστικές συνέπειες. Αυτή η

διαδικασία, όμως, δεν λειτουργεί απρόσκοπτα, διότι: α) η ποινική διαμεσολάβηση προϋποθέτει παραδοχές, δεσμεύσεις και οιονεί ομολογίες, οι οποίες φέρουν ιδιαίτερη βαρύτητα και αποτυπώνονται εγγράφως, β) η διαδικασία που περιγράφεται στο Νόμο είναι χρονοβόρα και, γ) δεν φαίνεται να δίδεται από το Νόμο η δυνατότητα της ποινικής διαμεσολάβησης, άπαξ και η υπόθεση «φτάσει» στο ακροατήριο (εξαιρουμένης της περιπτώσεως του αυτοφώρου).

Άποψη του γράφοντος είναι, ότι τα ενδοοικογενειακά αδικήματα χρήζουν ιδιαιτέρως προσεκτικού χειρισμού, όχι μόνο λόγω της ποινικής τους απαξίας, αλλά και λόγω των ποικίλων προεκτάσεών τους. Στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 3500/2006, στο άρθρο 20, που αναφέρεται στο απόρρητο της ανάκρισης σχετικά με την ταυτότητα των εμπλεκόμενων, διαλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «Με τον τρόπο

αυτόν επιδιώκεται να αποτραπεί ο στιγματισμός της οικογένειας στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον της και οι εξαιρετικά δυσμενείς του συνέπειες σε όλα τα μέλη της, κυρίως όμως στα ανήλικα». «Στιγματισμός» και «εξαιρετικά δυσμενείς συνέπειες», κυρίως στα «ανήλικα» μέλη, είναι οι εκφράσεις της αιτιολογικής έκθεσης, που αποτελούν πανηγυρική αναγνώριση της ηθικής και κοινωνικής ιδιαιτερότητας του Ν. 3500/2006. Στο ποινικό ακροατήριο τα παραπάνω λαμβάνουν ακόμα μεγαλύτερη διάσταση.

Υπό το πρίσμα αυτό εκτιμάται, ότι θα ήταν

μάλλον χρήσιμη η προσθήκη διάταξης, στο άρθρο 17 Ν. 3500/2006, δυνάμει της οποίας το καταγγέλλον μέρος θα έχει τη δυνατότητα να δηλώσει, ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη του καταγγελλομένου, με συνέπεια την οριστική παύση αυτής. Τέτοια πρόβλεψη υφίσταται, για παράδειγμα, στο άρθρ. 314 παρ. 2 εδ. γ' ΠΚ αλλά και στο άρθρ. 344 ΠΚ σε σχέση με το έγκλημα του άρθρ. 336 ΠΚ.

Ας μη θεωρηθεί, ότι τα παραπάνω στοχεύουν σε ατιμωρησία, ή σε απαξίωση των ενδοοικογενειακών αδικημάτων. Κάθε άλλο. Λαμβάνεται, όμως, υπ' όψιν μια αντικειμενική πραγματικότητα,

που φαίνεται να ταλανίζει την ποινική πράξη, αφού ενίοτε, τόσο ο εφαρμοστής του Δικαίου, όσο και τα εμπλεκόμενα μέρη, προφανώς συμπεριλαμβανομένων και των νομικών παραστατών, απόλυτα καλόπιστα, με απόλυτη συναίσθηση της Αριστοτελείου «αρετής» κατά την απονομή

της Δικαιοσύνης και με γνώμονα την ουσιαστική λειτουργία της, αναγκάζονται να «υπαγορεύσουν» τη διαδικασία στο ακροατήριο, για να επιτευχθεί συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Αυτό που συμβαίνει σήμερα, για να προκύψει η επιθυμητή λύση, είναι αναγκαίο μεν, παραφωνία δε. Αυτό που μπορεί να προσδώσει η προτεινόμενη προσθήκη, σε ορισμένες τουλάχιστον περιπτώσεις, είναι άμβλυνση των οικογενειακών εντάσεων, μείωση του αρνητικού αντικτύπου στα ανήλικα μέλη, ταχύτητα στη λύση και τη λήξη των ενδοοικογενειακών διαξιφισμών και, τελικά, ειρήνευση με αξιοπρέπεια και δικαιοκρατική ορθότητα.

Τα περιστατικά δικαστικής αυθαιρεσίας πρέπει να καταγγέλλονται και να απομονώνονται!

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1.- Την προηγούμενη εβδομάδα σε συνεδρίαση Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, ο Δικαστής της έδρας αρνήθηκε να εφαρμόσει την ισχύουσα από το 2006 και διαρκώς επαναλαμβανόμενη απόφαση της Ολομέλειας και των Δικηγορικών Συλλόγων για αποχή των Δικηγόρων σε υποθέσεις πλημμελημάτων στον πρώτο βαθμό στην πρώτη μετά διακοπή συνεδρίαση, **με τον εκφρασθέντα από έδρας ισχυρισμό ότι αυτές είναι αποφάσεις Σωματείων, οι οποίες δεν ασκούν καμία επιρροή. Μάλιστα, απομάκρυνε από τη δικαστική αίθουσα με τη συνδρομή αστυνομικής δύναμης, Σύμβουλο του ΔΣΑ, ο οποίος είχε παρέμβει ενώπιον του Δικαστηρίου προς υποστήριξη της απόφασης της Ολομέλειας κατ' άρθρον 90 ΚτΔ.**

2.- Το Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. καταδίκασε τη συμπεριφορά του συγκεκριμένου Πρωτοδίκη, αφενός, **γιατί αγνόησε την απόφαση της Ολομέλειας και, αφετέρου, γιατί με την απομάκρυνση του συμβούλου του ΔΣΑ από την αίθουσα με τη συνδρομή αστυνομικής δύναμης, όσο και με τη συνολική του συμπεριφορά** προσέβαλε το δικηγορικό σώμα.

3.- Για το θέμα αυτό εξέδωσε ανακοίνωση η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων.

Η συντονιστική επιτροπή της Ολομέλειας με την από 18-3-2023 απόφασή της επισήμανε, μεταξύ άλλων:

- Μεμονωμένες συμπεριφορές δικαστών που δεν εφαρμόζουν το νόμο, προσβάλλουν τους συλλειτουργούς της Δικαιοσύνης και αγνοούν τις αποφάσεις των θεσμικών

οργάνων του δικηγορικού σώματος, **πρέπει απερίφραστα να καταγγέλλονται και να απομονώνονται.**

- **Οι αποφάσεις των Δικηγορικών Συλλόγων που είναι νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων περί αποχής, είναι διοικητικές πράξεις με άμεση εκτελεστικότητα, οι οποίες ερείδονται στις διατάξεις του ν. 4194/2013 (Κώδικας Δικηγόρων) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και από τα Δικαστήρια.**

- **Καθήκον του Δικαστή είναι η εφαρμογή του νόμου, πέραν από όποιες προσωπικές συμφωνίες ή διαφωνίες του, εκτός αν θεωρεί αυτόν αντισυνταγματικό..**

- **Δεν είναι στις προθέσεις μας να αντιδικούμε με λειτουργούς της Δικαιοσύνης.**

- **Πρέπει να γίνει αντιληπτό από όλους ότι μόνο με ειλικρινή συνεργασία και αμοιβαίο σεβασμό στο θεσμικό ρόλο ενός εκάστου μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα της Δικαιοσύνης και να διασφαλίσουμε τη λυσιτελή δικαστική προστασία στους πολίτες, όπως το Σύνταγμα επιβάλλει.**

Είναι η βίζα του Ν. 4251/2014 χρυσή;

Του Γρηγόρη Γαϊτανάρου
Δικηγόρου Πειραιά

Σύμφωνα με το άρθρο 20B στοιχ. γ, δ και υποπαρ. 2α, 2β του Ν. 4251/2014, όποιος πολίτης τρίτης χώρας διαθέτει κατά πλήρη κυριότητα και νομή ακίνητη περιουσία ή έχει συνάψει μακροχρόνια σύμβαση σύνθετου τουριστικού καταλύματος ή σύμβαση χρονομεριστικής μίσθωσης στην Ελλάδα αξίας, α) 500.000 ευρώ για τις Περιφερειακές Ενότητες Βορείου, Κεντρικού και Νοτίου Τομέα Αθηνών και τον Δήμο Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης της Περιφέρειας Αττικής, τον Δήμο Θεσσαλονίκης της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και τις Περιφερειακές Ενότητες Μυκόνου και Σαντορίνης της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου και β) 250.000 ευρώ για τις λοιπές περιοχές της χώρας, μπορεί να αιτηθεί τη χορήγηση μόνιμης άδειας διαμονής επενδυτή για 5 έτη, την οποία δύναται να ανανεώνει για ισόχρονη διάρκεια, εφόσον η ακίνητη περιουσία παραμένει στην κυριότητά του ή η σύμβασή του είναι σε ισχύ.

Σε ό,τι αφορά στις λοιπές περιοχές της χώρας, όπου ισχύει το προγενέστερο της τροποποίησης με τον Ν. 5007/2022 πλαίσιο, (ο οποίος δημιούργησε την περ. α ανωτέρω), η επένδυση με ελάχιστη αξία κτήσης τις 250.000 ευρώ αφορά σε ένα ή περισσότερα ακίνητα, ενώ στις υπό τροποποίηση περιοχές, η επένδυση με ελάχιστη αξία κτήσης τις 500.000 ευρώ αφορά σε ένα αποκλειστικά ακίνητο. Για την περ. β ανωτέρω και την περ. α έως τις 31/12/2023 (με την προϋπόθεση πληρωμής προκαταβολής ύψους 10% του τιμήματος αγοράς ή μίσθωσης μέχρι 30/04/2023 – συζητείται η παράταση έως 31/07/2023), δεν είναι ο κανόνας -ευτυχώς-, αλλά μερικές φορές στην πράξη τείνει να γίνει, οι πολίτες τρίτης χώρας, για να συμπληρώσουν

την ελάχιστη αξία κτήσης που προβλέπει ο νόμος και να αποκτήσουν τη δυνατότητα να αιτηθούν μόνιμη άδεια διαμονής επενδυτή (είτε μόνο για τον εαυτό τους, είτε και για την οικογένειά τους ως συντηρούντες), να χρησιμοποιούν τη γνωστή και μη εξαιρετέα μέθοδο της «σκούπας». Τουτέστιν, να προβαίνουν στην αγορά μικρής αξίας ακινήτων πχ. 50.000 - 80.000 ευρώ το καθένα, με αποτέλεσμα μία και μόνο (κύρια) άδεια διαμονής να χρειάζεται-περίπου- την αγορά έως και 4 ακινήτων για να εκδοθεί.

Ως εκ τούτου, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι μια τέτοιου τύπου βίζα μόνο χρυσή δεν μπορεί να θεωρηθεί (με το ζόρι χάλκινη), διότι λίγοι και μόνο τέτοιου βεληνεκούς επενδυτές, αρκούν για να προκαλέσουν την πλήρη ανισορροπία στις τιμές των ακινήτων, επηρεάζοντας έτσι και την αγοραστική δύναμη των ντόπιων υποψήφιων αγοραστών, αλλά και την ευελιξία των ντόπιων υποψήφιων μισθωτών, χωρίς παρ' όλ' αυτά να κομίζουν σημαντικά οφέλη στην εθνική οικονομία, πλην μιας κάποιας αυξημένης τιμής πώλησης (συγκριτικά με την εγχώρια αγορά) στις τσέπες των υπερχρεωμένων Ελλήνων πωλητών, οι οποίοι φυσικά δεν άρχισαν να πωλούν ξαφνικά τις περιουσίες τους σωρηδόν, επειδή τους τσίμπησε η επενδυτική μύγα. Με το πιστόλι στον κρόταφο σχεδόν κάνουν ό,τι κάνουν, υπό το καταχρηστικό καθεστώς που έχουν επιβάλλει οι Τράπεζες, τα funds και όσοι τους στηρίζουν, οπότε τίθεται εν αμφιβόλω ότι μια κάποια αυξημένη τιμή πώλησης μπορεί να θεωρηθεί καθαρό κέρδος γι' αυτούς. Εξάλλου, σε τσέπες άλλες από τις δικές τους καταλήγει το μεγαλύτερο μέρος του τιμήματος τις περισσότερες φορές.

Για τον λόγο αυτόν, δέον θα ήταν η περαιτέρω τροποποίηση του νόμου ως προς τα περισσότερα του ενός ακίνητα, στις περιπτώσεις που απαιτείται ελάχιστη αξία κτήσης ακίνητης περιουσίας στην κυριότητα του αγοραστή τις 250.000 ευρώ, δηλαδή έως δύο (ένα+ένα), και όχι παραπάνω, έτσι ώστε να πρόκειται για ακίνητα αξίας τουλάχιστον 125.000 ευρώ το καθένα, να μείνουν δηλαδή εκτός της επενδυτικής αγοράς τα ακίνητα κάτω από αυτήν την αξία, ακίνητα που κατά κύριο λόγο αφορούν σε μη επενδυτές, απλούς εργαζόμενους, οι οποίοι -κατ' αυτόν τον τρόπο- θα αποκτήσουν τη δύναμη να αγοράζουν και να μεταπωλούν (αν το θελήσουν), δύναμη που αυτή τη στιγμή δεν έχουν στα χέρια τους, καθότι ανταγωνιστικά, σε σχέση μ' έναν επενδυτή, υστερούν απέναντι σε αντίστοιχες προτάσεις προσφορών.

Ακόμα δε και στην περίπτωση, που -ισχύουσας της дуάδας (ένα + ένα)-, κάποιος επενδυτής θα επέλεγε πρώτο ακίνητο αξίας 180.000 ευρώ και δεύτερο ακίνητο αξίας 70.000 ευρώ, η επιβάρυνση της εγχώριας μικρομεσαίας αγοράς που η επιλογή του αυτή θα προκαλούσε (με βάση το παραπάνω σκεπτικό), θα περιοριζόταν τουλάχιστον στη μονάδα, σε ένα ακίνητο, όχι σε περισσότερα. Μαζί και με το άνοιγμα στην επαρχία -που ούτως ή άλλως θα ακολουθήσει λόγω των περιορισμών (βλ. περ. α ανωτέρω)-, η όποια ενδεχόμενη κρίση των τοπικών αγορών (από πλευράς αύξησης τιμών), θα μπορούσε να εκτονωθεί. Βέβαια, αυτή τη στιγμή δεν ισχύει κάτι τέτοιο, οπότε ευελπιστούμε ότι οι κατά τόπους περιφέρειες (εκτός των υπό τροποποίηση περιοχών) θα καταφέρουν να διαχειριστούν τις εισερχόμενες επενδύσεις επ'ωφελεία τους. Είναι μια ευκαιρία και μια πρόκληση συνάμα, τρόπον τινά. Η προβληματική στρέφεται κυρίως στον Δήμο Πειραιά και την Περιφερειακή Ενότητα Ανατολικής Αττικής (πλην του Δήμου Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης). Για αυτές τις περιοχές, την παρούσα συζήτηση θα την αφήσουμε ανοιχτή... Οψόμεθα, επομένως.

Ευτυχής περίπτωση βέβαια, αποτελεί το πλάφον των 500.000 ευρώ για τις κορεσμένες πλέον αγορές των υπό τροποποίηση περιοχών (κέντρο

και ριβιέρα Αθηνών κ.α.), το οποίο φυσικά δεν εφαρμόστηκε από την ελληνική κυβέρνηση προληπτικά με σκοπό την προοπτική του μέσου Έλληνα αγοραστή και μισθωτή, παρά ως ανάχωμα στην εντεινόμενη στεγαστική κρίση που πλήττει τη χώρα και υπό το κύμα των ανερχόμενων πλειστηριασμών, μα και από την πίεση που άσκησαν χώρες του ευρωπαϊκού νότου, κάποιες από τις οποίες έχουν κιόλας εκκινήσει τη διαδικασία κατάργησης του εν λόγω επενδυτικού προγράμματος, με τη λογική ότι εκπλήρωσε ήδη τον σκοπό του (βλ. Πορτογαλία).

Στις υπό τροποποίηση λοιπόν περιοχές, όπου η ελάχιστη αξία κτήσης ακίνητης περιουσίας είναι το ποσό των 500.000 ευρώ για ένα μόνο ακίνητο, ναι, μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι η βίζα του ν. 4251/2014 είναι χρυσή. Διότι, το επενδυτικό παιχνίδι περιορίζεται (από 01/01/2024) σε παίχτες και ακίνητα που ο μέσος εργαζόμενος στην Ελλάδα του σήμερα δεν προσεγγίζει με τον μισθό του ή με κάποια ελάχιστα χρήματα που του έμειναν στον τραπεζικό του λογαριασμό από τους γονείς του (αφού οι τελευταίοι εξόφλησαν τους δανειστές τους). Περιορίζεται επομένως σε μια αγορά που δεν επηρεάζει άμεσα τις μικρές και μεσαίες τάξεις της πολυπαθής αυτής χώρας, οι οποίες έχουν βρεθεί να πληρώνουν τον λογαριασμό για όλα της τα δεινά. Φυσικά, το κακό έχει συμβεί. Το μεγαλύτερο τμήμα της εγχώριας ακίνητης περιουσίας έχει αλλάξει χέρια (όχι ως αποτέλεσμα μιας κατ' ουσία ελεύθερης επιλογής). Κι έχουμε κι όλη τη φετινή χρονιά (2023), ως μεταβατική, μεταξύ παλιού και νέου νομοθετικού πλαισίου, για να ολοκληρωθεί το καλά σχεδιασμένο αυτό έργο που προκάλεσε η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση, ειδικά στη χώρα μας. Οπότε, το δίλημμα των πωλητών-οφειλετών είναι εδώ και καιρό ένα: έγκαιρη πώληση σε επενδυτή για εξόφληση οφειλών (και στην ιδανική περίπτωση μικρή αποταμίευση ή μικρή άλλη επένδυση) ή πλειστηριασμός; Καμία όμως από τις δύο αυτές επιλογές δεν μπορεί να θεωρηθεί λύση σε καιρό ειρήνης. Καμία.

Πρόσθετη παρέμβαση στο ΣΤΕ για την κατάργηση του «τέλους επιτηδεύματος»

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά μαζί με τους άλλους Δικηγορικούς Συλλόγους της χώρας άσκησαν Πρόσθετη Παρέμβαση σε δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας επί προσφυγής Δικηγόρου Θεσσαλονίκης, αιτούμενοι την κατάργηση του «τέλους επιτηδεύματος.»

Παρότι κατ' όνομα "τέλος" που υποδηλώνει ανταποδοτικότητα, στην πραγματικότητα το τέλος επιτηδεύματος είναι ένας κεφαλικός φόρος που επιβάλλεται ανεξαρτήτως φοροδοτικής ικανότητας παραβιάζοντας ευθέως την αρχή της αναλογικότητας στο φορολογικό δίκαιο.

Το τέλος αυτό επιβλήθηκε το 2011 σε συνθήκες μνημονιακής επιτροπείας με την επίκληση του υπέρτερου δημοσιονομικού συμφέροντος και της ανάγκης σύλληψης φορολογητέας ύλης.

Ενόψει της ομολογημένης από την Πολιτεία

μεταβολής των Δημοσιονομικών συνθηκών και της βελτίωσης των τεχνικών ελέγχου της φορολόγησης και δεδομένου ότι ο καθορισμός των εσόδων από το κράτος δεν είναι ανεξέλεγκτος και δεν μπορεί να παραμένει ανατιολόγητος, δικαιολογείται σήμερα διαφορετική δικαιοδοτική κρίση από το Συμβούλιο της Επικρατείας σε σχέση με τις αποφάσεις του 2013 και 2015 που είχαν δεχθεί το μέτρο ως συνταγματικό.

Η κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης το 2022 αποδεικνύει ότι η ίδια η Πολιτεία αποδέχεται την αλλαγή του οικονομικού περιβάλλοντος.

Η Δικαιοσύνη με τη σειρά της πρέπει να το λάβει υπόψη και, ενόψει της αδράνειας της Πολιτείας να καταργήσει το τέλος επιτηδεύματος, πρέπει με την απόφασή της να εμποδίσει ένα έκτακτο φορολογικό βάρος να παγιωθεί και να γίνει νόμιμο

Παρέμβαση της Ολομέλειας προς υποστήριξη της κατηγορίας στην υπόθεση του δυστυχήματος των Τεμπών

Κατατέθηκε ενώπιον του Εφέτη-Ανακριτή του Εφετείου Λάρισας από σαράντα επτά (47) Δικηγόρους Συλλόγους της Χώρας, κατ' άρθρο 90 ζ Κώδικα Δικηγόρων και με την αυτοπρόσωπη εμφάνιση των μελών της Συντονιστικής Επιτροπής της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος Δήλωση Παράστασης προς Υποστήριξη της Κατηγορίας κατά των ήδη κατηγορούμενων και κάθε άλλου υπευθύνου για την τυχόν αξιόποινη συμπεριφορά τους που είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο και τον τραυματισμό επιβαινόντων στις αμαξοστοιχίες που συγκρούστηκαν στα Τέμπη στις 28.02.2023. Τα μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής, πέραν των Εφετών-Ανακριτών, στους οποίους κατέθεσαν την Δήλωση παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας, συναντήθηκαν με τον Διευθύνοντα της Εισαγγελίας Εφετών Λάρισας και την Προϊσταμένη του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Λάρισας

Η Ολομέλεια των Προέδρων τονίζει μεταξύ άλλων ότι πρέπει να διερευνηθεί κάθε αξιόποινη συμπεριφορά, συμπεριλαμβανομένων των προσώπων που είχαν υποχρέωση για τη λήψη μέτρων για την ασφάλεια της σιδηροδρομικής συγκοινωνίας, η τυχόν ύπαρξη των οποίων θα απέτρεπε την τραγωδία, χωρίς να περιοριστεί η έρευνα στους τελευταίους τροχούς του συρμού των ευθυνών αλλά να αναζητήσει και τους κύριους υπαίτιους.

Με αυτοπρόσωπη εμφάνιση στο Εφετείο Λάρισας η Ολομέλεια των Προέδρων για το δυστύχημα στα Τέμπη

Συγκινητική ήταν η προσφορά αίματος των μελών του ΔΣΠ για το Σιδηροδρομικό ατύχημα των Τεμπών

Αδιαχώρητο παρουσιάστηκε τις επόμενες ημέρες του δυστυχήματος των Τεμπών (1.3.2023) στην αίθουσα αναμονής του Τμήματος Αιμοδοσίας του Τζανείου Νοσοκομείου όπου αιμοδότες περίμεναν υπομονετικά ακόμη και όρθιοι να δείξουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους και να βοηθήσουν να μετριαστούν οι τραγικές συνέπειες του σιδηροδρομικού δυστυχήματος στα Τέμπη. Σε αυτή τη συγκινητική κινητοποίηση πήραν μέρος και πολλοί δικηγόροι, ανταποκρινόμενοι με ευαισθησία στο κάλεσμα του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά για την συγκέντρωση αίματος για τους τραυματίες των ατυχήματος των Τεμπών. Ο

θρήνος για τον άδικο χαμό τόσων ανθρώπων, νέων στην πλειοψηφία τους, και η οργή για τα αίτια και τους υπευθύνους μετουσιώθηκε σε συμπόνοια τόσο προς στους γονείς και συγγενείς των αδικοχαμένων παιδιών όσο και προσφορά προς τον συνάνθρωπο.

(Προσοχή!! Μιλώντας για τις αιμοδοτικές ανάγκες γενικά, είναι σημαντικό αυτή η προσφορά αίματος να γίνεται σε συστηματική βάση, κάθε 3 μήνες για τους άντρες και 4 για τις γυναίκες, καθώς δυστυχώς το αίμα δεν μπορεί να διατηρηθεί πάνω από 42 ημέρες).

ΤΕΛΕΤΗ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΝΕΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ - ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΠΡΩΤΕΥΣΑΝΤΩΝ

Μετά την λήξη των γνωστών απαγορεύσεων λόγω COVID ο ΔΣΠ την 3.2.2023 υποδέχτηκε στην αίθουσα εκδηλώσεών του, τους νέους δικηγόρους σε μία σεμνή τελετή στην οποία δόθηκαν τα βραβεία των πρωτευσάντων των εξεταστικών περιόδων Β έτους 2019, Α έτους 2020, Α και Β έτους 2021, και Α και Β έτους 2022. Σε όλους τους νέους Δικηγόρους δόθηκαν νέοι κώδικες και στους 4 πρώτους χρηματικά βραβεία.

Π.Δ.Υ.Δ. Β' 2019

ΠΑΣΧΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΦΟΥΝΤΟΥΛΗΣ ΦΩΤΙΟΣ
ΜΠΑΡΔΗ ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ
ΡΟΔΙΤΗ ΕΙΡΗΝΗ

ΚΥΝΗΓΑΛΑΚΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΚΩΦΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ-
ΠΟΛΥΞΕΝΗ
ΟΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΜΕΣΣΑΡΙΤΑΚΗ ΜΥΡΤΩ
ΝΑΣΣΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΝΤΟΛΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΑΡΙΝΑ
ΠΑΠΠΑ ΓΕΩΡΓΙΑ

Π.Δ.Υ.Δ. Α' 2020

ΡΕΓΚΟΥΤΑ ΑΝΝΑ
ΣΤΑΜΟΥ ΝΑΤΑΛΙΑ
ΣΥΚΑΡΑ ΜΑΡΙΑ
ΖΑΝΕΤΗ ΜΑΡΙΑ

Π.Δ.Υ.Δ. Β' 2021

ΚΑΒΒΟΥΡΑ ΕΛΕΝΗ
ΚΟΥΤΡΟΥΛΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
ΣΕΪΜΕΝΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΤΖΙΟΥΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Π.Δ.Υ.Δ. Β' 2022

ΣΟΥΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΥ ΝΤΥΠΟΝΤ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
ΦΑΝΟΥΡΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
ΒΛΑΧΑΚΟΥ ΕΛΛΗ
ΚΑΛΑΜΑΡΗ ΕΙΡΗΝΗ

Π.Δ.Υ.Δ. Α' 2021

ΚΑΣΣΗ ΜΑΡΘΑ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Π.Δ.Υ.Δ. Α' 2022

ΣΑΚΑΡΕΛΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΚΑΛΠΑΚΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ-

Στιγμιότυπο από την τελετή
υποδοχής νέων δικηγόρων

Στιγμιότυπο από την βράβευση
των πρωτευσάντων νέων δικηγόρων

Ατομικά Δικαιώματα και Άνθρωποι με Αναπηρία

Της Αθηνάς Γ. Σταμελάκη,
Δικηγόρου Πειραιά, Συμβούλου ΔΣΠ

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε την Τρίτη 31 Ιανουαρίου 2023, μια αμιγώς επιστημονική ημερίδα στην οποία συμμετείχαν εκλεκτοί εισηγητές από τον ακαδημαϊκό και τον δικηγορικό κόσμο, αλλά και το χώρο της δικαιοσύνης, με θέμα: "Ατομικά Δικαιώματα και Άνθρωποι με Αναπηρία". Η ξεχωριστή αυτή εκδήλωση, πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα της Αυτού Εξοχότης της Προέδρου της Δημοκρατίας Κατερίνας Σακελλαροπούλου, στην εμβληματική αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά.

Την ημερίδα εκκίνησε με χαιρετισμό του, ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Ηλίας Κλάμπας. Εν συνεχεία, ο Σάββας Παπασάββας, Αντιπρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης απηύθυνε διαδικτυακά έναν σύντομο χαιρετισμό τονίζοντας ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο κατά την ερμηνεία του ενωσιακού δικαίου, εμπνέοντας τα κράτη μέλη να διευρύνουν το πεδίο εφαρμογής των ειδικών κανόνων υπέρ των ατόμων με αναπηρία ή και να εισάγουν τέτοιους κανόνες και σχολίασε την ημερίδα ως μια εξαιρετική πρωτοβουλία, η οποία εφοδιάζει με τα κατάλληλα εργαλεία προς την πραγμάτωση αυτού του ρόλου του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε και η Αντιδήμαρχος Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών του Δήμου Πειραιά, Κυριακή Μπουρδάκου, συγχαίροντας τον Σύλλογο

για την πρωτοβουλία της ημερίδας. Τους χαιρετισμούς έκλεισε η Υφυπουργός Κοινωνικής Εργασίας Δόμνας Μιχαηλίδου, η οποία εκτός των άλλων παρουσίασε συνοπτικά και τις ενεργητικές πολιτικές οι οποίες βρίσκονται στο κέντρο του Εθνικού Σχεδίου Δράσης και αφορούν τα άτομα με αναπηρία.

Η ημερίδα χωρίστηκε σε δύο Συνεδρίες. Στην πρώτη συνεδρία, υπό τον συντονισμό του κ. Διονύση Κοδέλλα, Πρέσβη ε.τ. και Πρόεδρο των Special Olympics Hellas, το λόγο έλαβε αρχικά ο κ. Πώποτας, Προϊστάμενος του Τμήματος Προσδιορισμού και Πληρωμής Δικαιωμάτων του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος απασχολήθηκε με την ευρωπαϊκή στρατηγική 2021-2030 για τους ανθρώπους με αναπηρία. Αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στην ισχυρή δυναμική, η οποία υπάρχει μέσα τους κόλπους των κρατών-μελών όσον αφορά την προστασία των δικαιωμάτων των ανθρώπων με αναπηρία και στην προσαρμογή αρκετών κανόνων σε όσα επιτάσσει η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών, αναφορικά με το εν λόγω ζήτημα. Δεύτερος πήρε το λόγο ο κ. Τζεβελέκος, Καθηγητής Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Λίβερπουλ και μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ. Η θεματική της εισήγησής του, αφορούσε τις πρακτικές και θεωρητικές διαστάσεις της διεθνούς προστασίας των δικαιωμάτων των ανθρώπων με αναπηρία,

τονίζοντας την συμπληρωματική λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τα Ηνωμένα Έθνη. Τέλος, η πρώτη συνεδρία ολοκληρώθηκε με την εισήγηση του **κ. Παγώνη, Υποδιοικητή e-ΕΦΚΑ**, ο οποίος παρουσίασε μια ουσιαστική επεξήγηση των δράσεων του e-ΕΦΚΑ για την υλοποίηση των επιταγών της Εθνικής Στρατηγικής για τους ανθρώπους με αναπηρία.

Το δεύτερο μέρος της εκδήλωσης, υπό τον συντονισμό του **κ. Πολλάλη Ηλία, Δικηγόρου και Μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά** ξεκίνησε με την εισήγηση της **κ. Μαρίας Γκάνα, Πάρεδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας**, με θέμα την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία στη δικαιοσύνη. Η κ. Γκάνα αναφέρθηκε στην φυσική προσβασιμότητα των κτηρίων ως όψη του δικαιώματος δικαστικής προστασίας και ως δίκτυο ποιότητας της δικαιοσύνης. Εν συνεχεία, το λόγο έλαβε η **κ. Μαρία - Ελένη Νικολού, Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών**, η οποία μίλησε για την αντιμετώπιση των ανθρώπων με αναπηρία από άποψη ποινικού δικαίου ουσιαστικού και δικονομικού και διαπραγματεύτηκε στην εισήγησή της δύο σύνθετα θέματα, τη δικαστική συμπαράσταση και ειδικά ζητήματα αυτής καθώς και την ποινική αντιμετώπιση των ανθρώπων με αναπηρία τόσο όταν διαπράττουν, όσο και όταν δέχονται κάποια εγκληματική πράξη. Ακολούθως, ο **κ. Κωνσταντίνος Τσιμάρας, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου και Κοσμήτορας της Νομικής Σχολής του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου**, μίλησε για το δικαίωμα στην κοινωνική πρόνοια και ιδιαίτερα για την προστασία που παρέχεται μέσω αυτής, στις ειδικές κατηγορίες πληθυσμού. Ο κ. Τσιμάρας επισήμανε, ότι η παροχή προνοιακών υπηρεσιών από την πολιτεία προς τα άτομα με αναπηρία, δεν αποτελεί μια γενικόλογη παροχή αλλά αποτελεί ένα ειδικό υποκειμενικό δικαίωμα, το οποίο αφορά τη συγκεκριμένη κατηγορία και χρήζει προστασίας από τα αρμόδια όργανα της πολιτείας. Τελευταία εισήγηση της δεύτερης

συνεδρίας, ήταν αυτή του **κ. Στρατή Σημαντήρη, Δικηγόρου Πειραιά και Προϊσταμένου της Ενιαίας Νομικής Υπηρεσίας της 2ης Υγειονομικής Περιφέρειας Πειραιώς και Αιγαίου**, η οποία αφορούσε το θεωρητικό και πρακτικό υπόβαθρο, όσον αφορά την αντιμετώπιση των ατόμων με αναπηρία. Η ομιλία του εκκίνησε με την ιστορία της αναπηρίας από τα αρχαία χρόνια μέχρι το σήμερα και ολοκληρώθηκε με την βιωματική τοποθέτηση του κ. Σημαντήρη. Λίγο πριν την ολοκλήρωση των εισηγήσεων παρενέβη και η **καθηγήτρια του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Θεανώ Παπαζήση**, η οποία αναφέρθηκε στην αντιμετώπιση καθημερινών ζητημάτων των ανθρώπων με αναπηρία από τα Πανεπιστήμια, δεδομένης της θέσης της στο Πανεπιστήμιο ως Συνήγορος του Φοιτητή.

Όπως αναφέρθηκε, η αναπηρία, είναι εξελισσόμενη έννοια και για να καταφέρουμε ένα καλό αποτέλεσμα, ώστε τα άτομα με αναπηρία να δύνανται λειτουργικά να έχουν πρόσβαση, συμμετοχή και δραστηριότητα, σε ίση βάση με όλους τους άλλους θα πρέπει, όπως πολύ εύλογα σχολίασε ο κ. Πολλάλης, να γίνει μια υπέρβαση εαυτού, σκέψης και κατεστημένων.

Την επιστημονική επιμέλεια της ιδιαίτερης αυτής εκδήλωσης είχε ο **κ. Πολλάλης Ηλίας**, ενώ οργανωτικός υπεύθυνος ήταν ο επίσης Δικηγόρος Πειραιά, **κ. Κωνσταντίνος Πόπης**.

Ο νέος Κώδικας Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου

Επιμέλεια της **Μαρίνας Αλεφεροπούλου**,
Δικηγόρου, LL.M., Υποψήφιας
διδάκτορας Πανεπιστημίου Αιγαίου,
Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών.

Στις 15/02/2023 δημοσιεύθηκε ο νέος Κώδικας Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου (ΚΙΝΔ) ν.5020, ΦΕΚ Α' 29, (ο οποίος αντικατέστησε τον ΚΙΝΔ που είχε κυρωθεί με το ν. 3816/1958, ΦΕΚ Α' 32).

Οι βασικοί άξονες του νέου νόμου και τα ζητήματα που αντιμετωπίζει συστηματοποιούνται ως εξής:

- Διευρύνεται η εννοιολογική οριοθέτηση του πλοίου ώστε η νομική έννοια αυτού να προσεγγίσει την τεχνική, με στόχο την ενοποίηση του καθεστώτος και τη συμπερίληψη κατηγοριών που μέχρι σήμερα κινούνταν σε γκρίζα ζώνη. Ταυτόχρονα οριοθετείται θετικά η μεγάλη ομάδα των στατικών ναυπηγημάτων, που εμφανίζουν πλέον μεγάλο οικονομικό, επιχειρηματικό και εθνικό ενδιαφέρον (π.χ. πλωτές αποθήκες πετρελαίου, γερανοί, πλατφόρμες), ενώ αποσαφηνίζονται και οι κανόνες που εφαρμόζονται σ' αυτά.

- Καθιερώνεται το νομικό πλαίσιο ηλεκτρονικής λειτουργίας του νηολογίου, καθώς και της τήρησης εγγράφων και της ψηφιακής έκδοσης πιστοποιητικών, ενισχύοντας την ανταγωνιστικότητα αυτού.

- Ενοποιείται η ρύθμιση των εμπράγματων εξασφαλίσεων επί πλοίου, ιδίως με την ενιαία ρύθμιση προτιμώμενης και απλής ναυτικής υποθήκης.

- Αποσαφηνίζεται το καθεστώς ευθύνης του πλοιοκτήτη και του εφοπλιστή και συντονίζεται πλέον ρητά με τα ειδικά καθεστώτα ευθύνης που έχουν εισαχθεί μέσω διεθνών συμβάσεων, όπως η ευθύνη για ρύπανση από πετρέλαιο ή

από τα καύσιμα του πλοίου.

- Αναγνωρίζεται η δραστηριότητα της διαχείρισης πλοίων, η οποία είναι μέγιστης οργανωτικής, οικονομικής και αντίστοιχα νομικής σημασίας για την ελληνική ναυτιλία.

- Αναμορφώνεται ριζικά η ρύθμιση των δύο βασικών συμβάσεων εκμετάλλευσης του πλοίου, ναύλωσης και θαλάσσιας μεταφοράς πραγμάτων, με διακριτούς πλέον κανόνες, αντί της ενιαίας και εν πολλοίς ασαφούς ισχύουσας ρύθμισης.

- Εκσυγχρονίζεται πλήρως το καθεστώς της ναύλωσης, με σημεία αναφοράς τις διεθνείς συναλλακτικές πρακτικές, την εξασφάλιση επαρκούς δικαιοπρακτικής ελευθερίας και την προστασία της ασφάλειας δικαίου.

- Ενοποιείται η ρύθμιση της θαλάσσιας μεταφοράς πραγμάτων, με βάση αναφοράς τους διεθνώς αναγκαστικούς Κανόνες Χάγης Βίσμπυ (ΚΧΒ), οι οποίοι κυρώθηκαν με τον ν. 2107/1992 (Α' 203, διόρθωση σφάλματος Α' 13/1993, 51/1993). Παράλληλα, αναγνωρίζονται και άλλα έγγραφα μεταφοράς, πλην της φορτωτικής, σε φυσική και ηλεκτρονική μορφή, και δίδεται ρυθμιστική στέγη στη συνδυασμένη μεταφορά με θαλάσσιο σκέλος.

- Αναμορφώνεται η θαλάσσια μεταφορά επιβατών, με σημείο αναφοράς και πάλι τους διεθνώς ομοιόμορφους κανόνες δικαίου, ήτοι τη Διεθνή Σύμβαση Αθηνών του 2002, η οποία κυρώθηκε με τον ν. 4195/2013 (Α' 211) και τον Κανονισμό 392/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, «σχετικά με την ευθύνη των μεταφορέων που εκτελούν

θαλάσσιες μεταφορές επιβατών, σε περίπτωση ατυχήματος» (L 131).

- Το καθεστώς της ναυτεργασίας εναρμονίζεται με τη Διεθνή Σύμβαση Ναυτικής Εργασίας, η οποία κυρώθηκε με τον ν. 4078/2012 (Α' 179) και συστηματοποιείται με περιορισμένες αλλαγές, που ενισχύουν την προστασία του ναυτικού.

- Οι κίνδυνοι της θαλάσσιας αποστολής ρυθμίζονται πλέον ενιαία (θαλάσσια αρωγή, σύγκρουση, κοινή αβασία), με κοινή συνισταμένη την επίτευξη του μέγιστου δυνατού συντονισμού, ως προς τους αντίστοιχους διεθνώς ομοιόμορφους κανόνες, είτε θετικού είτε ήπιου δικαίου.

- Ουσιώδεις αλλαγές επέρχονται στο σύστημα του συνολικού περιορισμού της ευθύνης για ναυτικές απαιτήσεις: οι ουσιαστικές διατάξεις καλύπτονται από τη Διεθνή Σύμβαση του Λονδίνου και το πρωτόκολλό της (LLMC) των ετών 1976/1996, που κυρώθηκαν αντιστοίχως με τους ν. 1923/1991 (Α' 13) και 3743/2009 (Α' 24), και

τα ειδικά καθεστώτα ευθύνης για ρύπανση, ενώ οικοδομείται εξ αρχής ο δικονομικός μηχανισμός υλοποίησης του περιορισμού, ως οιονεί συλλογική διαδικασία, με στόχους τη διαφάνεια, την ασφάλεια δικαίου και την ταχύτητα στην εκκαθάριση των απαιτήσεων.

- Η ρύθμιση της θαλάσσιας ασφάλισης, η οποία επί της ουσίας είχε περιπέσει σε αχρησία, αναμορφώνεται με προβάδισμα στη συμβατική ελευθερία και εναρμονίζεται με τη διεθνή (ιδίως αγγλοσαξονική) συναλλακτική πρακτική.

- Οι διατάξεις περί αναγκαστικής κατάσχεσης επί πλοίων εναρμονίζονται με αυτές του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ΚΠολΔ, π.δ. 503/1985, Α' 182), ενώ εισάγονται ειδικότερες ρυθμίσεις που ανταποκρίνονται στα ειδικά χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου.

- Τέλος, ενοποιείται το σύστημα των παραγραφών, εξ ορισμού βραχυπρόθεσμων στις ναυτιλιακές συναλλαγές.

10 Χρόνια ΚΕ.ΔΙ.Π. ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Στις 11/02/2023 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά εκδήλωση για τα 10 χρόνια ΚΕ.ΔΙ.Π., του πρώτου φορέα Κατάρτισης Διαμεσολαβητών στην Ελλάδα. Η εκδήλωση ήταν αφιερωμένη **στη μνήμη του πρώην Προέδρου του ΕΒΕΠ Γιώργου Κασιμάτη και του πρώην Προέδρου ΒΕΠ, Ανδριανού Μιχάλαρου**. Στην εκδήλωση μίλησαν η Αρεοπαγίτης **Μαρία Σιμιτσή**, Πρόεδρος της Επιτροπής εξετάσεων της ΚΕΔ, ο Πρόεδρος του ΔΣΠ **Ηλίας Κλάμπας** και του ΚΕΔΙΠ και οι Πρόεδροι των τριών Επιμελητηρίων του Πειραιά, **Βασίλης Κορκίδης, Γιώργος Παπαμανώλης- Ντόζας και Γιάννης Βουτσινάς**, ο Διευθυντής του ΚΕΔΙΠ **Σωτήρης Μπούρος**, ο πρώην Πρόεδρος του ΔΣΠ **Στέλιος Μανουσάκης** και οι επικεφαλής των εκπαιδευτών του Κέντρου **Σπύρος Λειβαδόπουλος και Δανάη Καρκούλια**. Την εκδήλωση και την απονομή των διπλωμάτων σε διαπιστευμένους από το Κέντρο Διαμεσολαβητές συντόνισε η **Μαρία Γεωργιάδου**, Συντονίστρια Κατάρτισης του Κέντρου.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν, μεταξύ άλλων, ο **Αρεοπαγίτης Γεώργιος Παπαγεωργίου**, ο **Πρόεδρος Πρωτοδικών Πειραιά Αλκιβιάδης Φερεσίδης**, η πρώην Πρόεδρος της Τριμελούς Διεύθυνσης του Εφετείου Πειραιά **Αγγελική Κόφφα** και η Καθηγήτρια **Χριστίνα Ζαραφωνίτου**. Την εκδήλωση συνόδευσε με μελωδίες στο πιάνο ο συνάδελφος **Μάριος Καζάς**, διευθυντής της Χορωδίας του ΔΣΠ.

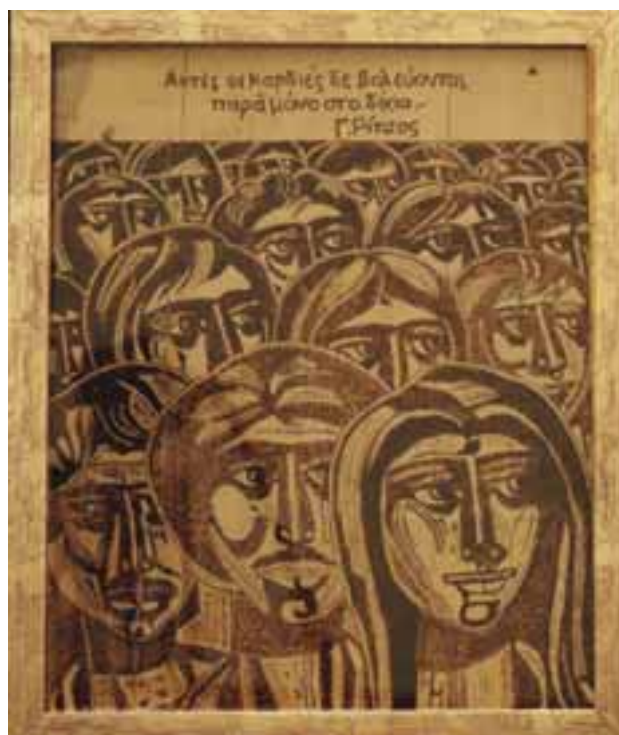
Στιγμιότυπο από την εκδήλωση

Δικηγορία και Καλλιτεχνία

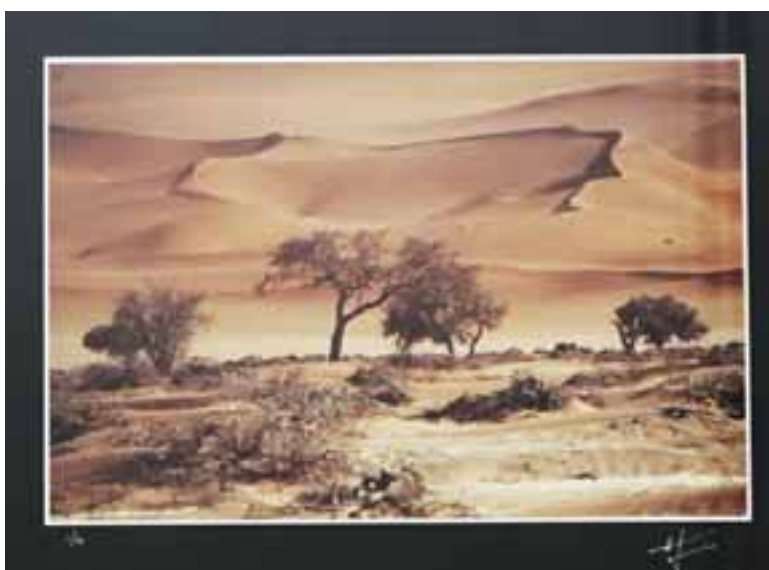
Η «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ» συνεχίζει το αφιέρωμά της στους πίνακες Πειραιωτών δικηγόρων -ζωγράφων που έχουν δωρισθεί στον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά και διακοσμούν τα γραφεία του Συλλόγου καθώς και την ανακαινισμένη αίθουσα δικηγόρων στο Πρωτοδικείο Πειραιά. Θερμά χρώματα, ποικίλη θεματολογία, κάθε έργο με τη δική του φυσιογνωμία, κάθε έργο με τη δική του συνομιλία μέσα στον χώρο

Μ. Μαντούβαλος Σπύρος

Μελισσηνός Μιχάλης

Λυκούρης Γιάννης (φωτογραφία)

Σαμπαζιώτου Αγγελική

Στυλιανού Ντίνια

Χαραλαμπίδης Νίκος

Επιμέλεια της
Μαρίας Σταματογιάννη
Συμβούλου ΔΣΠ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ

Στα τέλη 2021, η Ευρ.Επιτροπή υπέβαλε πρόταση Κανονισμού για την αντιμετώπιση των πρακτικών εργαλειοποίησης προσώπων στον τομέα της μετανάστευσης και του ασύλου. Αν και ο προτεινόμενος Κανονισμός θεωρητικά δεν θίγει τις γενικές αρχές και τα ανθρώπινα δικαιώματα, εντούτοις επιτρέπει παρεκκλίσεις στην περίπτωση που κράτος-μέλος επικαλείται εξαιρετικές περιστάσεις εργαλειοποίησης των προσφυγικών ροών που δεν επιτρέπουν την τήρηση των υποχρεώσεών τους από το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Το CCBE σημειώνει την ανησυχία του για το γεγονός ότι η κατάσταση έκτακτης ανάγκης μπορεί να χρησιμοποιείται συχνά για την αποδυνάμωση της υποχρέωσης των κρατών-μελών να σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ειδικότερα, το CCBE δεν συμφωνεί με την κατά πλάσμα δικαίου παράταση της μη πρόσβασης των μεταναστών στα κατοχυρωμένα τους θεμελιώδη δικαιώματα και θεωρεί ότι η άνω πρακτική ενδέχεται να οδηγήσει σε άδικες επαναπροωθήσεις ή και κράτηση στα σύνορα. Η αναστολή ή ο περιορισμός θεμελιωδών δικαιωμάτων πρέπει να υπόκειται σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο ως προς την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα, λαμβάνοντας υπόψη ότι η προστασία περί απαγόρευσης βασανιστηρίων και απάνθρωπης μεταχείρισης, που παρέχεται από το άρθρο 4 του Χάρτη Θεμελιωδών

Δικαιωμάτων ΕΕ καθώς και από το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ και τη σχετική νομολογία του ΕΔΑΔ, είναι απόλυτη. Περαιτέρω, το CCBE επισημαίνει ότι η πρόσβαση σε δικηγόρο είναι απαραίτητη για την αποφυγή πανικού και σπασμωδικών ενεργειών στα σύνορα και θεωρεί αναγκαία την ενσωμάτωση σχετικής πρόβλεψης στον Κανονισμό. Επιπλέον, η υποχρέωση ενημέρωσης που προβλέπεται στην Πρόταση, πρέπει να ενισχυθεί με την υποχρέωση εκ μέρους των κρατών να δημιουργήσουν ειδικά κέντρα πληροφόρησης, στα οποία, παρουσία δικηγόρων, μετανάστες και αιτούντες άσυλο θα λαμβάνουν υψηλής ποιότητας νομικές πληροφορίες στη γλώσσα που κατανοούν. Η απόσταση από τα σύνορα στην οποία εντοπίστηκε το άτομο και βάσει της οποίας ενεργοποιείται ο προτεινόμενος Κανονισμός πρέπει να προσδιοριστεί με σαφήνεια στο τελικό κείμενο. Το CCBE θεωρεί τον περιορισμό των σημείων στα οποία μπορεί το άτομο να υποβάλει αίτηση ασύλου προβληματικό, καθώς μπορεί να εντείνει τις δυσκολίες στην διαδικασία, ακόμα και να εμποδίσει εντελώς κάποιους δικαιούχους να αιτηθούν διεθνούς προστασίας. Περαιτέρω, η μη ρητή απαγόρευση της κατ' επανάληψη προβολής εξαιρετικών περιστάσεων εργαλειοποίησης από τα κράτη ενέχει τον κίνδυνο παράτασης των παρεκκλίσεων επί έτη, κάτι που θα στερούσε τα μέτρα από τον εξαιρετικό χαρακτήρα τους. Θεωρείται ακόμη

αναγκαίο τα ένδικα μέσα επί των σχετικών δικαστικών διαδικασιών να διαθέτουν ανασταλτική ισχύ, ώστε να αποφευχθεί πριν την τελική απόφαση ο κίνδυνος επιστροφής ατόμων σε χώρα όπου θα παραβιαστούν τα θεμελιώδη δικαιώματά τους. Τέλος, εκφράζεται η ανησυχία για την πιθανότητα να συμπεριληφθεί στον Κανονισμό η δυνατότητα παρέκκλισης και σε περιπτώσεις εργαλειοποίησης από μη κρατικές οργανώσεις, αφού ένας τόσο ευρύς ορισμός θα έδινε τη δυνατότητα στα κράτη να θεωρήσουν πχ τη διάσωση ανθρώπων στη θάλασσα από ΜΚΟ ως περίπτωση εργαλειοποίησης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Στη Διαρκή Επιτροπή της 16.02.2023/Βιέννη εγκρίθηκε το σχέδιο επιστολής του CCBE προς την Προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, το οποίο θα κοινοποιηθεί στις εθνικές αντιπροσωπείες για να χρησιμοποιηθεί στην επικοινωνία με τα Υπουργεία στα κράτη μέλη. Εγκρίθηκε, επίσης, η τελική έκδοση σχολίων του CCBE για την 3η Υπερεθνική Αξιολόγηση Κινδύνου (SNRA) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μεταξύ των σημείων που συζητήθηκαν, οι εμπειρογνώμονες συμφώνησαν στη σημασία της κατάρτισης και της εκπαίδευσης. Προτάθηκε, ομοίως, η αναγκαιότητα να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο του λεγόμενου *defensive reporting* από τους δικηγόρους, δηλαδή της μεθοδευμένης προληπτικής αναφοράς στις Αρχές σε θέματα *anti-moneylaundering* προς αποφυγή μελλοντικών επιπλοκών. Συμφωνήθηκε να διανεμηθούν ερωτηματολόγια σε αντιπροσωπείες και εμπειρογνώμονες ώστε να αποτυπωθούν οι βέλτιστες πρακτικές, ενώ θα προκηρυχθεί νέα, τελευταία πρόσκληση εμπειρογνομόνων για την εκπόνηση μελετών με υποθέσεις-παραδείγματα.

Τα μέλη της Επιτροπής ενημερώθηκαν για το επικείμενο ψήφισμα του Ευρ.Κοινοβουλίου για τα PandoraPapers, το οποίο περιέχει διατάξεις σχετικά με τους δικηγόρους, του οποίου η ψηφοφορία στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή έχει προγραμματιστεί για τις αρχές Μαρτίου, ενώ η έγκριση στην ολομέλεια του ΕΚ έχει προγραμματιστεί για τις 17.04.2023.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Καινοτομία. Στην συνάντηση της 15.2.2023 συμμετείχαν πλην των τακτικών μελών και μέλη από την Επιτροπή IT του CCBE και συζητήθηκε το ζήτημα της καινοτομίας κατά την παροχή νομικών υπηρεσιών από τους δικηγόρους. Αφορμή για την συζήτηση αυτή αποτέλεσε μια ανακοίνωση του Οργανισμού για την Ανάπτυξη και την Συνεργασία στην Ευρώπη [ΟΑΣΕ] και της Eurostat, στο οποίο γίνεται προσπάθεια να οριστεί εννοιολογικά η καινοτομία προς περαιτέρω διάδοση στα κράτη-μέλη. Η καινοτομία και πώς αυτή εντοπίζεται και αξιοποιείται από τους Δικηγόρους αποτελεί αντικείμενο ενδιαφέροντος και για το CCBE. Ζητήματα όπως η προσέλευση αποφοίτων, το εργασιακό περιβάλλον, η κινητικότητα, η πελατοκεντρική προσέγγιση, οι συνέργειες μεταξύ διαφορετικών επιστημονικών πεδίων, οι στρατηγικές marketing και η κατάρτιση επηρεάζονται άμεσα από την εξέλιξη της τεχνολογίας και την ψηφιοποίηση. Μετά από ανταλλαγή απόψεων η Επιτροπή κατέληξε στην ανάγκη να τοποθετηθούν οι Εθνικές Δικηγορικές Κοινότητες στην καινοτομία, που πρέπει να αποτελέσει κτήμα όλων των δικηγόρων, ώστε να είναι βιώσιμοι και ανταγωνιστικοί. Ενόψει του τιθέμενου σκοπού η Επιτροπή Τεχνολογίας [IT] της CCBE θα προχωρήσει στην σύνταξη ενός Ενημερωτικού Σημει-

ώματος για την έννοια και το περιεχόμενο της καινοτομίας στην παροχή νομικών υπηρεσιών από δικηγόρους, καθώς και ένα Ερωτηματολόγιο για την συλλογή πληροφοριών από κάθε Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ελκυστικότητα δικηγορίας. Η Επιτροπή ασχολήθηκε, επίσης, με έκθεση του IBA, που αποτυπώνει την σταθερά αυξανόμενη τάση των νέων νομικών να εγκαταλείπουν τη δικηγορία εντός της πρώτης πενταετίας μετά την απόκτηση του επαγγελματικού τίτλου και να αποσύρονται από το επάγγελμα με κατεύθυνση τον ιδιωτικό τομέα επιλέγοντας την ιδιότητα του καλά αμειβόμενου υπαλλήλου. Το επάγγελμα, λοιπόν, δεν προσελκύει τους νέους και το δικηγορικό σώμα βρίσκεται σε σταδιακή γήρανση. Η τάση αυτή είναι υπαρκτή και ανοδική στις χώρες ιδίως της Κεντρικής Ευρώπης (Γερμανία, Αυστρία, Βέλγιο). Ενδεικτικό της γεωμετρικής μείωσης του αριθμού των νέων δικηγόρων είναι οι τεράστιες μισθολογικές διαφορές, ανάμεσα στις μικρομεσαίες και μεγάλες δικηγορικές εταιρείες στην Τσεχία, Γερμανία, Σλοβακία και η σημαντική αύξηση του αριθμού των αποφοίτων των Νομικών Σχολών σε Ουγγαρία και Τσεχία, που δεν υποβάλλουν καν αίτημα εγγραφής στα μητρώα ασκούμενων. Τέλος, στην Γαλλία παρατηρείται δομική αδυναμία κατανομής των εξειδικευμένων ανά τομέα δικηγόρων στη νομική αγορά, καθώς η πλειοψηφία των νεοεισερχόμενων προτιμά συγκεκριμένα πεδία (ενδ. ποινική δικηγορία), γεγονός που εντείνει την ανεργία και την επαγγελματική ανασφάλεια των Γάλλων δικηγόρων. Οι εκπρόσωποι των χωρών αυτών ομιλούν για μη ελκυστικό επάγγελμα για το νέο δικηγόρο, που έχει δύο επιλογές: είτε την πλήρη και εξοντωτική απασχόληση σε μεγάλες δικηγορικές εταιρείες με υψηλές αμοιβές είτε

την οκτάωρη απασχόληση σε μικρομεσαίου μεγέθους δικηγορικά σχήματα με χαμηλό μισθό. Στην πρώτη περίπτωση οι νέοι δικηγόροι δεν έχουν χρόνο για προσωπική ζωή και δημιουργία οικογένειας, ενώ στην δεύτερη δεν μπορούν να υποστηρίξουν τις οικογένειές τους. Στην ίδια βάση συζήτησης αναδείχτηκε επίσης η απουσία των νέων δικηγόρων από τα όργανα εκπροσώπησής τους, την παντελή απομάκρυνση τους από τα δρώμενα του Συλλόγου τους και η αποστροφή τους από το νομικό επάγγελμα. Ο νέος Πρόεδρος του CCBE, κ. Παναγιώτης Περάκης, με την ανάληψη των καθηκόντων του προχώρησε στην δημιουργία μιας ειδικής θεματικής επιτροπής, που θα αφορά τους Νέους Δικηγόρους [YoungLawyersCommittee]. Στην Επιτροπή αυτή θα συμμετέχουν νέοι δικηγόροι μέχρι 40 ετών από τις εθνικές αντιπροσωπείες και τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές οργανώσεις νέων δικηγόρων, με σκοπό να αναζητηθούν οι ορθές πολιτικές, που θα διευκολύνουν την είσοδο των νέων στην αγορά και θα καταστήσουν ξανά το νομικό επάγγελμα πιο ελκυστικό και πιο παραγωγικό. Τα Μέλη της Επιτροπής αναγνωρίζουν ότι μέλλον του επαγγέλματος και των νομικών υπηρεσιών χωρίς τους νέους είναι κενό γράμμα. Είναι επομένως απαραίτητη η διασύνδεση και συνεργασία της νέας Επιτροπής των Νέων Δικηγόρων και της Επιτροπής για το μέλλον του Δικηγορικού Επαγγέλματος και των δικηγορικών υπηρεσιών.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

Απόφαση ΔΕΚ για χρονοχρέωση [ΔΕΚ υπόθεση C-395/21 για την ερμηνεία της Οδηγίας 93/13 για τις καταχρηστικές ρήτρες στις συμβάσεις καταναλωτών και την επενέργεια αυτών στις συμβάσεις παροχής νομικών υπηρεσιών, ιδίως για την δικηγορική αμοιβή με βάση χρονοχρέωση].

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε ότι όρος σύμβασης για την παροχή νομικών υπηρεσιών που καθορίζει την αμοιβή με βάση χρονοχρέωση δεν πληροί και δεν ικανοποιεί την απαίτηση να ενημερώνεται ο εντολέας με τρόπο απλό και κατανοητό όταν δεν του παρέχεται επαρκής πληροφόρηση για τους παράγοντες που θα διαμορφώσουν την τελική αμοιβή. Το εθνικό δικαστήριο μπορεί να αποκαταστήσει την κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν ο καταναλωτής ελλείψει καταχρηστικής ρήτρας, αφήνοντας τον πάροχο (δικηγόρο) ακόμα και χωρίς αμοιβή για τις παρασχεθείσες υπηρεσίες. Η εν λόγω υπόθεση αφορούσε Λιθουανό Δικηγόρο, που είχε συνάψει έγγραφη σύμβαση συνεργασίας με εντολέα του, όπου προσδιοριζόταν μεν χρονοχρέωση, αλλά δεν υπήρχε προηγούμενη εκτίμηση των ωρών, που θα απαιτούνταν για την διεκπεραίωση της εντολής. Κατά την τιμολόγηση, ο εντολέας αρνήθηκε να το πληρώσει επικαλούμενος έλλειψη ενημέρωσης για τον εκτιμώμενο αριθμό των ωρών που θα απαιτούνταν. Ο δικηγόρος προσέφυγε στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο απέρριψε την αγωγή, ενώ το Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο απευθύνθηκε στο ΔΕΚ. Ήδη από τον Οκτώβριο του 2021, η Λιθουανική Αντιπροσωπεία μοιράστηκε με το CCBE τη θέση της για τα νομικά ζητήματα που εγείρονται στην υπόθεση, ζητώντας από το CCBE να τη γνωστοποιήσει στις άλλες αντιπροσωπείες και να τις ενημερώσει για τις δυνατότητες παρέμβασης ενώπιον του ΔΕΚ. Πέρα από τα συμβατικά ζητήματα, αυτή η υπόθεση να εγείρει ανησυχία για τη δεοντολογία και τους επαγγελματικούς κανόνες για τις δικηγορικές αμοιβές. Η Επιτροπή Δεοντολογίας καλείται να συγκεντρώσει πληροφορίες σχετικά με τον αντίκτυπο αυτής της απόφασης στην κοστολόγηση των δικηγορικών υπηρεσιών. Τα μέλη της Επι-

τροπής εξέφρασαν την ανησυχία τους όσον αφορά την ισχύ των συμβάσεων εντολής και την δυνατότητα παρέμβασης του εθνικού δικαστή στην επιμέτρηση της δικηγορικής αμοιβής ερμηνεύοντας την αντίστοιχη σύμβαση. Σε αυτό το πλαίσιο συζήτησης, είναι σημαντικό για τους δικηγόρους να λάβουν καθοδήγηση για το τι είναι αποδεκτό και τι όχι, καθώς η συγκεκριμένη απόφαση αφήνει μεγάλη ευχέρεια στον εθνικό δικαστή. Το σκεπτικό και το διατακτικό της απόφασης αυτής θα αποτελέσει αντικείμενο εκ νέου συζήτησης της Επιτροπής Δεοντολογίας και της Επιτροπής των Ευρωπαίων Δικηγόρων.

Χρηματοδότηση Δικαστικών Διαφορών Τρίτων

[Third party Litigation Funding] Η Επιτροπή απασχόλησε και το ζήτημα της κάλυψης των δικαστικών εξόδων ενός διαδίκου από τρίτους-μη διαδίκους, που έλκουν έννομο-οικονομικό συμφέρον είτε μια δίκη είτε από μία διαιτησία από την σκοπιά και την προβληματική του ρόλου του δικηγόρου από πλευράς κανόνων δεοντολογίας. Ο θεσμός της χρηματοδότησης ενός δικαστικού αγώνα από έναν τρίτο (ενδ. τράπεζα/ασφαλιστική εταιρεία), έλκει την καταγωγή του από την Αυστραλία και γρήγορα διαδόθηκε ως επιχειρηματική πρακτική στις χώρες της Κοινοπολιτείας, που ακολουθούν στο εσωτερικό τους το εθιμικό δίκαιο. Ζητούμενο στην συζήτηση ήταν κατά πόσο κρίνεται αναγκαία η διαμόρφωσης μιας επίσημης θέσης από το CCBE και, εάν ναι, τι είδους και ποιας βαρύτητας πρέπει αυτή να έχει (απόφαση, σύσταση, γνωμοδότηση κλπ.) Επίσης κατέστη σαφές ότι το CCBE και τους εφαρμοστέους δεοντολογικούς και επαγγελματικούς κανόνες δεν μπορεί να αφορά κάθε χορηγία δίκης από τρίτο, αλλά μόνον εκείνες οι περιπτώσεις που ενδέχεται να συνιστούν σύγκρουση συμφερόντων

διαδίκου και τρίτου. Επομένως, το CCBE δεν προβληματίζεται για περιπτώσεις κάλυψης δικαστικών εξόδων από Νομική Βοήθεια, από γονέα προς τέκνο, από κοινωνικές οργανώσεις προς θύματα trafficking, ρατσισμού ή ξενοφοβίας, αλλά κυρίως για υποθέσεις, όπου υπάρχει κερδοσκοπία και ισχυρό οικονομικό συμφέρον, οπότε ενδέχεται ο δικηγόρος να εγκλωβίζεται καθώς είναι υπόχρεος λογοδοσίας τόσο προς τον φυσικό του εντολέα όσο και προς τον χρηματοδότη-τρίτο. Μέχρι σήμερα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης η κάλυψη δικαστικών εξόδων από τρίτο-μη διάδικο δεν προβλέπεται. Ωστόσο στο σύνθετο αυτό ζήτημα της χρηματοδότησης διαπλέκονται σχέσεις μεταξύ του εντολέα, του χρηματοδότη και του εντολοδόχου δικηγόρου. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Παρισίων έχει ήδη τοποθετηθεί με απόφασή του, κατά την οποία στην τριγωνική σχέση εντολέα-δικηγόρου-χρηματοδότη, ο εντολοδόχος δικηγόρος έχει υποχρέωση πίστης και εχεμύθειας μόνο έναντι του εντολέα του. Από τις χώρες της ΕΕ η Ελλάδα, η Σλοβενία και η Ιρλανδία έχουν σαφείς και ρητές απαγορεύσεις στην πληρωμή ενός δικηγόρου από τρίτον, μη διάδικο, που ανάγεται στην βάση της σχέσης εντολής και του δικηγορικού απορρήτου. Στο CCBE το ζήτημα αυτό αποτελεί αντικείμενο συζήτησης, δεδομένου ότι επιφέρει σύγκρουση συμφερόντων και κινδύνους τόσο για τον δικηγόρο όσο και για τον εντολέα διάδικο. Από την διαλογική συζήτηση εντός της Επιτροπής Δεοντολογίας, το εξαχθέν συμπέρασμα είναι ότι στις χώρες που δεν απαγορεύουν ρητά την χρηματοδότηση μια αντιδικίας από τρίτο-μη διάδικο, οι δικηγόροι πρέπει να λειτουργούν ως εξής: α) Ο Δικηγόρος, όταν αναλαμβάνει μια εντολή που χρηματοδοτείται από τρίτο πρέπει να

είναι σίγουρος ότι κατά τον χειρισμό της υπόθεσης δεν θα απωλέσει την ανεξαρτησία του, ότι θα αναφέρεται μόνο στον εντολέα του και ότι επ' ουδενί δεν θα δέχεται εντολές ή παραινέσεις από τον χρηματοδότη της υπόθεσης, β) εξ άλλου για τη διασφάλιση του γράμματος και του πνεύματος της ιδιαίτερης εμπιστοσύνης που απορρέει από τη σύμβαση εντολής, ο δικηγόρος πρέπει να απέχει από την γνωστοποίηση στον χρηματοδότη πληροφοριών και αποδεικτικών μέσων της υπόθεσης, που χειρίζεται. γ) Ο Δικηγόρος έχει καθήκον ενημέρωσης και πληροφόρησης μόνο προς τον εντολέα του. Η συζήτηση για το ζήτημα αυτό θα συνεχιστεί, καθώς το ζήτημα αυτό είναι αυξημένου ενδιαφέροντος και αφορά στην ρύθμιση του πυρήνα του επαγγέλματός μας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Το CCBE υπέβαλε παρατηρήσεις στο αρχικό στάδιο διαβούλευσης επί της Πρότασης του Συμβουλίου για Κανονισμό που αφορά στην εναρμόνιση του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου στις οικογενειακές υποθέσεις (ενδ. διεθνής δικαιοδοσία, εφαρμοστέο δίκαιο, αναγνώριση γονεϊκότητας δυνάμει δικαστικών αποφάσεων ή άλλων δημοσίων εγγράφων). Η πρόταση αποσκοπεί στην εξομάλυνση άνισων καταστάσεων που προκύπτουν, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα των παιδιών σε περιπτώσεις μετεγκατάστασης, ανεξαρτήτως του φύλου των γονέων, του τρόπου της σύλληψης ή δημιουργίας του γονεϊκού δεσμού, και προβλέπει μεταξύ άλλων ευρωπαϊκό πιστοποιητικό γονικής σχέσης. Εκτός των αρχικών παρατηρήσεων, το CCBE επεξεργάζεται τις θέσεις του επί της δημοσιευθείσας πρότασης Κανονισμού.

Κοινή εκδήλωση ΔΣΠ και ΣΦΕΑ 1967-1974 «50 χρόνια από την εξέγερση της Νομικής. Οι πρωταγωνιστές μιλούν»

Η εκδήλωση έγινε το Σάββατο 18 Φεβρουαρίου 2023, στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά. Η εικόνα των φοιτητών (21η Φεβρουαρίου 1973) στην ταράτσα της Νομικής Σχολής Αθηνών, συγκλονίζει όλο τον κόσμο, με πρώτο τον Ελληνικό Λαό που βλέπει τα παιδιά του να σηκώνουν ψηλά την σημαία του αγώνα σε ένα ξέσπασμα δυνατό κατά της δικτατορίας. Ήταν η πρώτη

Τζουμάκας και Γιώργος Φιλιππάκης. Χαιρετισμούς έκαναν οι κ.κ. **Ηλίας Κλάππας**, πρόεδρος του ΔΣΠ, **Ευάγγελος Γκιουγκής**, πρόεδρος Συνδέσμου Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών Σ.Φ.Ε.Α. 1967-1974, **Πάνος Αλεξανδρής**, γενικός γραμματέας του υπουργείου Δικαιοσύνης, **Κωνσταντίνος Χριστοδούλου**, αναπληρωτής κοσμήτορας Νομικής Σχολής Αθηνών.

Κοινή εκδήλωση ΔΣΠ και ΣΦΕΑ 1967-1974 «50 χρόνια από την εξέγερση της Νομικής. Οι πρωταγωνιστές μιλούν»

σπίθα για την μετέπειτα εξέγερση του Πολυτεχνείου και τα γρήγορα γεγονότα της πτώσης της Χούντας, που ακολούθησαν.

Σήμερα, 50 χρόνια μετά, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά μαζί με τον Σύνδεσμο Φυλακισθέντων Εξορισθέντων Αντιστασιακών ΣΦΕΑ 1967-1974, έδωσε λόγο στους πρωταγωνιστές εκείνης της εποχής και των σημαντικών γεγονότων στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Την εκδήλωση συντόνισε ο δικηγόρος **Παναγιώτης Σαπουντζάκης** και μίλησαν οι: **Γιώργος Βερνίκος**, **Νίκος Μπίστης**, **Γιώργος Σαββόπουλος**, **Στέφανος**

Παρεμβάσεις έκαναν οι κ.κ. **Σπύρος Χαλβατζής**, αντιπρόεδρος Σ.Φ.Ε.Α. 1967-1974, **Ιωάννης Παλούμπης**, αντιναύαρχος ε.α. Π.Ν., μέλος Σ.Φ.Ε.Α. 1967-1974. Την εκδήλωση στόλισε μουσικά η **χορωδία του ΔΣΠ υπό τη διεύθυνση του Μάριου Καζά** με τραγούδια που οι φοιτητές τραγούδησαν τότε και παρουσιάστηκε φωτογραφικό και βιντεοληπτικό υλικό από την εποχή της εξέγερσης. Μια δυνατή εκδήλωση μνήμης που έφερε, όλους ενωμένους, στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά. Την εκδήλωση παρακολούθησαν πολλοί Δικηγόροι, Δικαστές και αντιστασιακοί μέλη του ΣΦΕΑ.

του Θωμά Σταμόπουλου,
Δικηγόρου Πειραιά

1. Η Κυβέρνηση υποτίθεται, πως με την θέσπιση του Ν. 4745 θα προωθούσε τις εκκρεμείς υποθέσεις του Ν. 3869, ούτως ώστε να εκδικασθούν κατά τον ταχύτερο τρόπο.

Είναι προφανές, πως στα όμματα και στην κρίση παντός έλλογου και αντικειμενικώς σκεπτόμενου ατόμου η παραπάνω θέσπιση αυτών των νομοθετημάτων δεν εξυπηρετούσε τα συμφέροντα των δανειοληπτών και επιπροσθέτως επέζε τους πρωτόδικους Δικαστές, ώστε να εκδίδουν αποφάσεις υπό πίεση και ο νόων νοείτω.

Η εξέλιξίς των πραγμάτων επεβεβαίωσε αυτή την πρόβλεψη.

Όμως οι κυβερνήτες δεν υπελόγισαν εν προκειμένω ένα ανακύψαν γεγονός, το οποίο ακυρώνει στην πράξη την σχετική πρόθεσή τους.

Συγκεκριμένα λόγω του μεγάλου αριθμού των απορριπτικών αποφάσεων, οι οποίες εκδίδονται από τα Ειρηνοδικεία επί των ενδίκων αιτήσεων των δανειοληπτών, οι δανειολήπτες προσφεύγουν σωρηδόν στα Πρωτοδικεία εκκαλούντες τις απορριπτικές αποφάσεις.

Αυτό, όμως, έχει ως συνέπεια την παρουσίαση ενός «εμφράγματος» στα οικεία πινάκια των Πρωτοδικείων και χαρακτηριστικό δείγμα της ανεπάρκειας του παραπάνω μέτρου, το οποίο

ακυρώνει στην πράξη, την παραπάνω δυσμενή για τους καταναλωτές κυβερνητική ενέργεια, αποτελεί το Πρωτοδικείο του Πειραιώς, στο οποίο οι σχετικώς ασκούμενες εφέσεις προσδιορίζονται κατά το έτος 2030, οπότε κατ' ουδένα λόγω τίθεται ζήτημα επισπεύσεως!...

Πέραν αυτού το άνω φαινόμενο έχει και κοινωνικές επιπτώσεις, διότι οι δυστυχείς δανειολήπτες βιώνουν το δράμα και το άγχος της μακρόχρονης εξελέγγεως των εφέσεων τους και της, ως εκ τούτου, διαβίωσης τους σε καθεστώς αβεβαιότητας και ανασφάλειας, με συνέπεια να επιβαρύνεται ο ψυχικός και ηθικός τους κόσμος, με δεδομένον, ότι γνωρίζουν, πως σε περίπτωση μη δικαιώσεως τους θα απωλέσουν την περιουσία τους...

Αναμφίβολα η παραπάνω Κρατική - Κυβερνητική συμπεριφορά δεν συνάδει με τις αρχές του Κράτους Δικαίου.

2. Επιπροσθέτως πρέπει, να τονισθεί με αφορμή το παραπάνω δυσάρεστο και ταυτοχρόνως απaráδεκτο φαινόμενο, ότι κατά την γνώμη του γράφοντος διαπράττουν μεγάλο λάθος, όταν δέχονται, πως ο δανειολήπτης διακατέχεται από δόλο κατά τον χρόνο της δανειοδοτήσεως του παρά των πιστωτικών ιδρυμάτων και ως εκ τούτου απορρίπτουν τις ένδικες αιτήσεις.

Ο Νόμος είναι σαφής και αναφέρεται στην επιγενόμενη αδυναμία πληρωμών, τόσον απλά.

Η παραπάνω, όμως, ψευδοερμηνευτική προσέγγισης τινάζει, κυριολεκτικώς, στον αέρα τις περιουσίες των δανειοληπτών και τους οδηγεί σε εξαθλίωση. Αυτά δεν είναι σωστά πράγματα.

3. Ο γράφων αδυνατεί, να κατανοήσει, για ποιο λόγο απαιτείται η καταβολή αναβολόσημου, όταν μια αστική υπόθεση αναβάλλεται, για να συνεκδικασθεί με αντίθετη συναφή.

Κατά την γνώμη του αυτό δεν πρέπει, να συμβαίνει, διότι επιβαρύνει άνευ λόγου τους διαδίκους, καθ' ην στιγμήν, ήδη, το κόστος προσφυγής στην Δικαιοσύνη καθιστά απαγορευτική την προσφυγή σε αυτήν.

II

1. Ο γράφων πληροφόρηθηκε από, πρώην, πελάτη του, τον οποίο, τυχαίως, συνάντησε στον Πειραιά και ο οποίος του εδήλωσε, πως κατά τον παρόντα χρόνο διδάσκει σε Σχολή Μαγειρικής, πως στην άνω Σχολή, στην οποία διδάσκει, φοιτούν μεταξύ των λοιπών σπουδαστών της και (3) τρεις Δικηγόροι, οι οποίοι του έχουν δηλώσει, πως σκοπεύουν μετά την αποφοίτησή τους, να ασχοληθούν με την άσκηση της επαγγελματικής ειδικότητος του ΣΕΦ Μαγειρικής, εγκαταλείποντες την άσκηση της Δικηγορίας!...

Αφίεται στην κρίση των αναγνωστών μας το παραπάνω γεγονός, το οποίο προμηνύει άσχημες εξελίξεις για το μέλλον του κλάδου μας.

2. Το Λεκανοπέδιο της Αττικής έχει γεμίσει με κομμένες μεταλλικές πινακίδες, οι οποίες ερýmιζαν την κυκλοφορία των οχημάτων και οι οποίες έχουν αποκοπεί από τους υπεύθυνους σύρριζα, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να εγκυμονούνται σοβαρότατοι κίνδυνοι για την ασφάλεια και την σωματική ακεραιότητα χρησιμοποιούντων τους κοινόχρηστους χώρους πεζών.

Πραγματικώς είναι απαράδεκτος ο τρόπος χειρισμού του συγκεκριμένου ζητήματος από πλευράς των υπευθύνων, καθ' όσον αντί να εκριζώσουν τις παραπάνω πινακίδες, ακολουθώντας την εύκολη, αλλά και συγχρόνως, άκρως επικίνδυνη για τους πεζοπορούντες λύση, προτιμούν, να τις αποκόπτουν εγκαρσίως, με συνέπεια να έχουν προκληθεί εξ αιτίας αυτού του λόγου πάρα πολλά ατυχήματα.

Εκτός αυτού παρόμοιο οξύτατο πρόβλημα έχει δημιουργηθεί και από την μη συντήρηση των πεζοδρομίων, με αποτέλεσμα λόγω της κακής καταστάσεως της επιφανείας τους ένεκεν των σπασμένων πλακών πολλοί πεζοί και μάλιστα ηλικιωμένοι, να σκοντάφτουν, να χάνουν την ισορροπία τους και να τραυματίζονται σοβαρά.

3. Σε πρόσφατη επίσκεψη, μετά πάροδο τριών (3) ετών του γράφοντος στο Μέγαρο του Εφετείου Αθηνών διαπιστώθηκε με αισθήματα πικρίας, θλίψεως και απογοητεύσεως, ότι η λειτουργική του κατάσταση είναι θλιβερή.

Χαρακτηριστικώς αναφέρομε στους αναγνώστες μας, ότι διαπιστώθηκε ελλιπής φωτισμός, ακόμη και άνωθεν από την έδρα δικάζοντος Ποινικού Τμήματος.

Οι καιροί αλλάζουν, αλλά οι εξελίξεις στο ζήτημα της υλικοτεχνικής υποδομής των Δικαστηρίων χαρακτηρίζονται από οπισθοπορεία.

Ο Προϊστάμενος του Εφετείου των Αθηνών, τι πρόκειται, να πράξει, για να εξαφανισθεί οριστικώς η θλιβερή εικόνα, την οποία το Δικαστήριο του παρουσιάζει;

4. Πληροφορία καταφθάσασα από το ΤΑΧ. ΔΙΚ. αναφέρει, πως το Δ.Σ. του απεφάσισε, όπως το κανονικό – γιατί κατά τα άλλα κατ' ευφημισμό αποκαλούμε το υπάρχον τοιοῦτο- Δικαστικό Μέγαρο της πόλεως μας θα ανεγερθεί τελικώς στην οδό Μαυρομυχάλη.

Επειδή στα (41) σαράντα ένα χρόνια της ασκήσεως της Δικηγορίας του ο γράφων δεν αξιώθηκε, να ζήσει την πραγματοποίηση του συγκεκριμένου στόχου, ελπίζει, πως επιτέλους το Κράτος μας θα συμπεριφερθεί κατά τρόπο αρμόζοντα στην ιστορία και την αξία της πόλεως μας, δεν θα εκδηλωθούν, όπως κατά το παρελθόν, μικροπρεπείς και υστερόβουλες αντιδράσεις, όπως συνέβη κατά το παρελθόν, από Πειραιώτες συναδέλφους μας και το σχετικό έργο θα υλοποιηθεί, έτσι ώστε να επιλυθεί ένα διαχρονικό και ζωτικής σημασίας για τον κλάδο μας ζήτημα.

Μάλιστα ο γράφων ελπίζει, ότι μέσα στο υπό κατασκευή νέο Δικαστικό Μέγαρο θα διατεθεί, όπως συμβαίνει και με Επαρχιακά Δικαστικά Μέγαρα, επαρκής χώρος για τον Δ.Σ.Π και τα μέλη του, ούτως ώστε να λυθούν λειτουργικά προβλήματα.

Το όραμα της κανονικότητας

Του **Διονύση Α. Τσελέντη**
επιτ. Δικηγόρου

Μέσα στη δίνη των πολλών γεγονότων που βιώνουμε και είμαστε αναγκασμένοι να ζούμε σε ένα κόσμο που το μόνο που προσφέρει στον άνθρωπο είναι η ανασφάλεια, πλασάρεται σκόπιμα ένα γλυκό όραμα και στόχο στη ζωή μας. Να επιστρέψουμε στη «κανονικότητα». Σπάνια νομίζω ότι υπάρχουν λέξεις όπως αυτή η οποία να εκφράζει το απόλυτο **ΤΙΠΟΤΑ**. Η ευχή αυτή ακούγεται κάθε φορά που υπάρχουν δυσάρεστες καταστάσεις και γεγονότα όπως η οικονομική κρίση, η πανδημία, σήμερα ο πόλεμος της Ουκρανίας και η ενεργειακή κρίση. Η έκφραση της ευχής **«να επιστρέψουμε στη κανονικότητα»** που παρουσιάζεται από πολιτικούς και θεσμικούς παράγοντες μοιάζει σαν μια προσδοκία που μόλις τη κατακτήσουμε θα αισθανθούμε ικανοποιημένοι και ευτυχισμένοι. Η ευχή όμως αυτή δεν μπορεί να παρουσιάζεται ούτε καν σαν ουτοπία αφού είναι αντίθετη με την εξέλιξη της ζωής του ανθρώπου διαχρονικά. Η ιστορία μας διδάσκει ότι η πορεία του ανθρώπου και της κοινωνίας δεν γνωρίζουν καμία κανονικότητα. Ο άνθρωπος και οι κοινωνίες προχωρούν με αμφισβητήσεις, ανατροπές, αλλαγές, αγώνες και ενίοτε εξεγέρσεις.

Η Ρόζα Σπάρκς

Η Rosa Parks, μια άσημη νέγρα ράφτρα, το 1955 στο Μοντγκόμερυ της Αμερικής αψήφισε τη κανονικότητα και δεν σηκώθηκε από τη θέση της στο λεωφορείο για να καθίσουν οι λευκοί λέγοντας «δεν αισθάνομαι την ανάγκη να σηκωθώ». Συνελήφθη για απείθεια και φυλακίσθηκε. Η συνέχεια είναι γνωστή. Ο αγώνας για τη κατάργηση του φυλετικού διαχωρισμού γιγαντώθηκε με επικεφαλής τον πάστορα Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ και το 1956 ο νόμος για τις φυλετικές διακρίσεις κηρύχθηκε αντισυνταγματικός και καταργήθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ. Το 2009 εκλέχθηκε Πρόεδρος των ΗΠΑ ο Αφροαμερικανός Μπαράκ Ομπάμα. Μια παρόμοια κανονικότητα στη Νότια Αφρική επέβαλε το φυλετικό διαχωρισμό σε βάρος των «μαύρων», γνωστό ως απαρχαίντ. Ο Νέλσον Μαντέλα επικεφαλής του κινήματος κατά του απαρχαίντ μετά από πολύχρονους αγώνες και φυλακίσεις ανέτρεψε τη κανονικότητα που υπήρχε σε βάρος των δικαιωμάτων εκατομμυρίων «μαύρων». Οι πρόγονοι μας εάν δεν επαναστατούσαν το 1821 αλλά συμβιβάζονταν στη κανονικότητα της υποτέλειας στην Οθωμανική αυτοκρατορία, δεν θα είχαμε αποκτήσει την ανεξαρτησία μας. Στη μαρτυρική Κύπρο ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης, ο Γρηγόρης Αυξεντίου και άλλοι αγωνιστές δεν μπορούσαν να ζήσουν στη κανονικότητα της αποικιοκρατίας των Άγγλων και έριξαν το σπόρο της απελευθέρωσης θυσιάζοντας τη ζωή τους.

Σήμερα αυτοί που εύχονται «κανονικότητα» της ζωής, έχουν σκοπό τη διατήρηση ενός συστημικού τρόπου ζωής όπως αυτοί έχουν δημιουργήσει και τον οποίο ευαγγελίζονται και επιβάλλει ως ιδανικό για τον άνθρωπο και την κοινωνία τη θεοποίηση της αγοράς και οι άνθρωποι

να είναι οι πιστοί της χωρίς αντίδραση. Με το καθεστώς της παγκοσμιοποίησης επιδιώκουν όλοι οι άνθρωποι να σκέφτονται και να ζουν όπως αυτοί θέλουν. Εργαζόμενους χαμηλόμισθους χωρίς ωράριο και ασφάλεια, εξαφάνιση του μικρομεσαίου ελεύθερου επαγγελματία και επιστήμονα, αποδοχή του επαγγελματία ανέργου, περιθωριοποίηση των νέων χωρίς μέριμνα και οποιαδήποτε προοπτική για το μέλλον, την επαγγελματική σταδιοδρομία και τη δημιουργία οικογένειας. Το περιβάλλον στο βωμό του κέρδους σε βάρος της φυσικής αρμονίας. Ο άνθρωπος να εργάζεται μόνο για να προλάβει να ανταπεξέλθει στις δυσβάστακτες οικονομικές υποχρεώσεις με ανύπαρκτο ελεύθερο χρόνο. Αυτό λοιπόν το status παρουσιάζεται σαν ιδανικό μιας κανονικής ζωής. Αυτό όμως λέγεται απλά επιβίωση.

Όμως προβάλλεται και μια άλλη μορφή «κανονικότητας» η οποία εμφανίζεται μάλιστα οραματική και ονειρική. Είναι μια φαντασιακή κανονικότητα του τρόπου ζωής του λεγόμενου κόσμου του lifestyle οι οποίοι θεωρούνται ως καταξιωμένοι και βέβαιοι ευτυχισμένοι. Το όραμα της κανονικότητας αυτής είναι να ακολουθήσουμε τις σκέψεις, τα ενδιαφέροντα, τη ψυχαγωγία, τη συμπεριφορά τους η οποία περιστρέφεται μόνο στην αγορά καταναλωτικών προϊόντων και σε διασκέδαση και αποτελεί την πυξίδα της ευτυχίας. Με άλλα λόγια να έχουμε ως στόχο να **«αγοράζουμε»** την ευτυχία. Η στάση αυτή της ζωής στη κυριολεξία έχει μεταμορφώσει τον άνθρωπο αποκλειστικά καταναλωτή. Η έννοια «πολίτης» τείνει να εξαφανισθεί παντελώς και θα υπάρχει μόνο σε κείμενα και συγγράμματα των Πολιτικών επιστημών. Όποιος δεν ακολουθεί αυτό το όραμα ζωής δεν είναι «κανονικός» άνθρωπος και οδηγείται στο περιθώριο.

Οι οικονομικοί και πολιτικοί ταγοί που διαμορφώνουν τον τρόπο σκέψης του ανθρώπου προσπαθούν να επιβάλουν ένα status μιας correct συμπεριφοράς, μιας κανονικότητας που να χαλιναγωγεί τον άνθρωπο σε μια επίπεδη ζωή χωρίς ουσία. Είναι εντυπωσιακό ότι η προοπτική της σημερινής κανονικότητας είχε επισημανθεί με απίστευτη ακρίβεια το 1956 από τον Γερμα-

νοεβραίο ακτιβιστή διανοητή Γκύντερ Άντερς (1902-1992) στο πόνημα του «Η απαρχαίωση του Ανθρώπου» όπου σε ένα απόσπασμα αναφέρει χαρακτηριστικά **«Να δημιουργηθούν μέθοδοι εξαρτήσεις τόσο ισχυρές ώστε η ιδέα και μόνο της εξέγερσης να μην έρχεται στο μυαλό κανενός.**

Γκύντερ Άντερς (1902-1992)

Θα χρησιμοποιείται η πειθώ και όχι η ωμή βία. Θα προβάλλονται μαζικά, μέσω της τηλεόρασης, «ψυχαγωγικά» προγράμματα που θα κολακεύουν πρωτίστως το συναίσθημα και τα ένστικτα. Θα κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να αποβάλουν τη σοβαρότητα από την ύπαρξη, να γελοιοποιήσουν τα υψηλά ιδανικά, να καλλιεργήσουν μια διαρκή απολογία της ελαφρότητας, έτσι ώστε η διαφημιστική ευφορία να γίνει το μοντέλο της ανθρώπινης ευτυχίας και υπόδειγμα ελευθερίας. Ό,τι αποκοιμίζει τη διαύγεια του μαζικού ανθρώπου είναι κοινωνικά ωφέλιμο, ό,τι απειλεί να τον αφυπνίζει πρέπει να διακωμωδηθεί, να καταπνιγεί, να καταπολεμηθεί».

Η αποδοχή της κανονικότητας που επιχειρείται να επιβληθεί με αξιακό κώδικα την επιβολή της θέλησης των ισχυρών και τη δημιουργία ενός ανθρώπου-αναλώσιμου καταναλωτή, έχει ως αποτέλεσμα τον εθισμό και τη συνήθεια που οδηγεί τη κοινωνία σε αδράνεια και παθητικότητα.

Υπάρχει κάποια διέξοδος να βγούμε στο Φώς της ζωής;

Ο Νίκος Καζαντζάκης μας δείχνει ένα μονοπάτι το οποίο δεν είναι καθόλου εύκολο.

«Όταν μια συνήθεια καταντήσει βολική να τη συντρίβεις. Αγάπα το κίνδυνο. Τι είναι πιο δύσκολο. Αυτό Θέλω! Πιο δρόμο να πάρεις; Τον πιο κακοτράχαλον ανήφορον. Να σπάς τα σύνορα! Να αρνιέσαι ο,τι θωρούν τα μάτια σου».

1. Γκύντερ Άντερς «Η ΑΠΑΡΧΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ» Παρίσι 2002, Μετάφραση Αντώνη Καραβασίλη

2. Νίκος Καζαντζάκης «ΑΣΚΗΤΙΚΗ»

ΣΤΙΞΕΙΣ

του Δημήτρη
Πιστικού

Περί διαφορετικότητας

Η αποθέωση της ζωής, είναι η διαφορετικότητα. Κι αυτή είναι αντικειμενική και υποκειμενική. Δεν έχουμε όλοι το ίδιο χρώμα, την ίδια πατρίδα, τους ίδιους γονείς, την ίδια παιδεία, την ίδια δυνατότητα, τις ίδιες ανάγκες, τις ίδιες αντοχές. Εξάλλου, τα γούστα και οι αισθητικές προτιμήσεις των ανθρώπων διαφέρουν. Επίσης, δεν έχουμε όλοι την ίδια άποψη για ένα έργο τέχνης, για μια κατηγορία έργων, για ένα αισθητικό ρεύμα. Το ίδιο παρατηρούμε και στους δημιουργούς. Οι οποίοι διαφέρουν μεταξύ τους, ως προς τη γλώσσα, το ύφος, την ιδεολογία, την ιδιοσυγκρασία, τις θρησκευτικές πεποιθήσεις, την αντίληψη ως προς τη λειτουργία και αποστολή τής τέχνης κ.ο.κ..

Αυτή η διαφορετικότητα δημιουργεί την πολυχρωμία, την πολυσημία και τον πλούτο μιας λογοτεχνικής παράδοσης και μιας υγιούς πνευματικής ζωής. Έτσι απολαμβάνουμε, για διαφορετικούς λόγους, τον Όμηρο, τον Ησίοδο, τον Αρχίλοχο, τον Τυρταίο, τον Πίνδαρο, τη Σαπφώ, τον Σιμωνίδη, τον Αισχύλο, τον Σοφοκλή, τον Ευριπίδη, τον Ρωμανό, τον Κορνάρο, τον Σολωμό, τον Παλαμά, τον Μαβίλη. Μας συναρπάζουν τα έπη, μας γοητεύουν οι λυρικοί, μας συγκλονίζουν οι τραγικοί, μας εξεγείρουν οι σίχοι του Τυρταίου ή του Σόλωνα, μας συγκινούν τα κατανυκτικά κον-

τάκια, μας προκαλεί υπερηφάνεια και ρίγος ο «Ύμνος εις την Ελευθερία», μας καθηλώνει ο «Δωδεκάλογος του Γύφτου», μας μελαγχολεί δημιουργικά η μαβιλική «Ελιά» μας προκαλεί ρίγος «Ο βοριάς που τ' αρνάκια παγώνει» του Ζαλοκώστα.

Αυτή η διαφορετικότητα αναδεικνύει την αξία τού Ομήρου και του Ησιόδου, του Σολωμού και του Κάλβου, του Παλαμά και του Καβάφη. Αυτή είναι, που υψώνει ως τον αισθητικό ουρανό μας, ποιητές διαφορετικούς ως προς τη λυρική θερμοκρασία, τη μαστοριά, τη διάθεση και τις εμμονές και ενώνει τους φυγόκεντρους με τους κεντρομόλους, τους ιδεαλιστές με τους υλιστές, τους κοσμικούς με τους μεταφυσικούς, τους βουκολικούς με τους αστ(ικ)ούς, τους πετυχημένους με τους ματαιωμένους, τους κομποπολίτες με τους πατριδολάτρες, τους στρατευμένους με τους αμέτοχους, τους συντηρητικούς με τους προοδευτικούς. Και φυσικά στον αξιολογικό κανόνα χωράνε όχι μονάχα οι πιο γνωστοί και προβεβλημένοι ποιητές κάθε εποχής αλλά και οι λιγότερο γνωστοί (ακόμα και οι ποετάστροι), με κάποια επιτεύγματά τους. Στην έννοια της διαφοράς συμπεριλαμβάνω και την ειδοποιό διαφορά (*differentia specifica*) που όταν προστίθεται σε μια έννοια την περιορίζει (π.χ. λέμε ότι ο Ησίοδος είναι ποιητής τού διδα-

κτικού έπους, για να τον διαστέλλουμε από τον Όμηρο ο οποίος είναι ο ποιητής τού ηρωικού έπους).

Η αξέχαστη φίλη μου, η μεγάλη και σπουδαία Ελληνίδα, Δανάη Στρατηγοπούλου μού τόνιζε διαρκώς ότι ακόμα κι ο πιο άγνωστος Έλληνας και ξένος ποιητής έγραψε κάπου έναν σπουδαίο στίχο, ένα σπουδαίο ποίημα κι αξίζει την προσοχή μας κι έναν έπαινο. Και δεν δίσταζε όπου έβλεπε κάτι ξεχωριστό να το παινεύει και να το ενθαρρύνει.

Ο Αιλιανός στο προοίμιο του έργου του «Περί ζώνων ιδιότητος» είχε παρατηρήσει ότι «ου γαρ πάντα πάσι καλά, ουδέ άξια δοκεί σπουδάσαι πάσι πάντα» («γιατί δεν είναι όλα σε όλους καλά, ούτε φαίνονται άξια σπουδής όλα σε όλους»). Τα παραπάνω δίνουν μιαν εξήγηση της διαφοράς απόψεων ως προς ένα έργο τέχνης. Διαφωνίες, διαφορετικές προσεγγίσεις, αντιθετικές ερμηνείες και αξιολογήσεις, εφόσον είναι καλόπιστες και θεμελιωμένες, πλουτίζουν την πνευματική μας ζωή. Στη δημοκρατία των ιδεών κάθε διαφορετική άποψη έχει τα δικαιώματά της. Αρκεί, επαναλαμβάνω, να είναι προϊόν καλόπιστης στάσης και θυγατέρα αγαθού συνειδότος.

Ακούω συχνά να λένε κάποιοι φίλοι μου ότι τους αρέσει ο Σολωμός και τους απωθεί ο Κάλβος, τους εγκαρδιώνει ο Παλαμάς και τους ξενερώνει ο Παράσχος, τους ταραίζει ο Καρυωτάκης και τους ταξιδεύει ο Καββαδίας, τους προβληματίζει ο Καβάφης και τους χαλαρώνει ο Μαλακάσης, τους σκοτεινιάζει ο Χατζόπουλος και τους φωτίζει ο Βρεττάκος, τη «βρίσκουν» με τον Εμπερίκο και εξατμίζονται με τον Πολέμη, παθιάζονται με τον Ρίτσο, συνομιλούν γόνιμα με τον Σεφέρη, πετούν πάνω από το Αιγαίο με τον Ελύτη κ.ο.κ. ενώ άλλοι υποστηρίζουν τα αντίθετα. Στο τέλος θυμόμαστε την διατυπωμένη από τον Πιραντέλο συγκαταβατική και άτονη άποψη ότι «Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε». Όλοι έχουν το δίκιο τους. Αρκεί να μην το στερούν και από τους άλλους που έχουν διαφορετικές αντι-

λήψεις και τις υποστηρίζουν εντός των πλαισίων τής τίμιας πνευματικής συνομιλίας και νομιμότητας. Τέλος, διακρίνουμε και πολλούς, που όντας λιγότερο μονοδιάστατοι και κατηγορηματικοί βρίσκουν, όπως οι μέλισσες, την ομορφιά παντού όπου υπάρχει και την τρυγούν. «Beati sunt possessionis», μακάριοι όσοι κατέχουν αυτό το χάρισμα γιατί σ' αυτούς ανήκει η βασιλεία των ποιητών.

Στο χώρο τής πνευματικής ζωής, η ανθρωπιστική τάξη (ως διαχρονική αξία τής αρχαίας ελληνικής παιδείας και φιλοσοφίας) αντικατοπτρίζει την παγκόσμια τάξη. Στην απέναντι όχθη, μια άλλη τάξη, αφίσταται της ανθρωπιστικής παιδείας και παράδοσης και αποθεώνει τον ατομικισμό, την τεχνοκρατία, την κερδοσκοπία, την αποκοπή από τις ρίζες και την ταυτότητα. Η πρώτη στηρίζεται στην ισότητα, στον άνθρωπο-πολίτη, ως φορέα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, τουτέστιν στη δημοκρατική πολιτεία. Η δεύτερη, προϊόν των φωστήρων τής Δύσης, υποκρίνεται ότι διαπνέεται από φιλελεύθερα δημοκρατικά και οικονομικά φρονήματα, στην ουσία όμως εξυπηρετεί τα συμφέροντα όλο και πιο ολιγάριθμων πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών ελίτ. Οι αντιλήψεις αυτές, που προβάλλονται με σοβαροφάνεια ως μεταρρυθμιστικές, εκσυγχρονιστικές και εξορθολογιστικές είναι ψευδεπίγραφες και κατά βάθος απατηλές, απάνθρωπες, πλεονεκτικές και αλαζονικές. Περαιτέρω, υπάρχουν διαφορές ανεπτυγμένων και υπανάπτυκτων κρατών, κοινοβουλευτικών και απολυταρχικών πολιτευμάτων, χορτάτων και πεινασμένων.

Το πιο παράδοξο είναι το γεγονός ότι απόγονοι των κάποτε «νέγρων» τού αμερικανικού Νότου, που ένιωσαν ως το πετσί τους τον ρατσισμό των «λευκών» λαμβάνοντας (και δικαίως) το μερδικό τους στην κοινωνική, πολιτική, στρατιωτική και οικονομική ζωή, (εκλέχτηκαν μάλιστα και πρόεδροι), γίνονται κάποτε βασιλικότεροι του βασιλέως και χρησιμοποιούνται ως μοχλοί μιας αδυσώπητης παγκόσμιας τάξης όπου μια υπερδύναμη κυριαρχεί

και ρυθμίζει την μοίρα όλων των άλλων λαών, επιβάλλοντας μάλιστα την *raX amerikana* (σταθερά και προοδευτικά από τον πρόεδρο Μονρόε και μετέπειτα) ως ένα μοντέλο σύγχρονης διακυβέρνησης όπου αποθεώνονται τα ατομικά δικαιώματα, επιβραβεύεται η ατομική πρωτοβουλία, αποθεώνονται οι αριθμοί και πεθαίνουν οι άνθρωποι από την πείνα, τις αρρώστιες, τα βασανιστήρια και τους πολέμους. Πρόκειται σε πολλές περιπτώσεις για καθεστώδες μιας νέας μορφής δουλείας, που επιβάλλεται κυνικά εν ονόματι του «δυτικού πολιτισμού» και της ελεύθερης οικονομίας. Το κέρδος και η πολυδιαφημισμένη «ανάπτυξη» γίνεται σε βάρος τού φυσικού, πολιτικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος. Οι επαναλαμβανόμενες (και εν πολλοίς σχεδιασμένες) οικονομικές κρίσεις επιτυγχάνουν την αιχμαλωσία υπερχρεωμένων κρατών από Τράπεζες και Διεθνή Οικονομικά Ταμεία, την συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, την καταλήστευση των πρώτων υλών και την εκμετάλλευση των λαών των υπανάπτυκτων και ανίσχυρων χωρών, στις οποίες, πολλάκις, υποστηρίζουν φίλιες και πειθήνιες κοινοβουλευτικές κυβερνήσεις, ανεβάζουν αυταρχικά και αντιλαϊκά καθεστώτα τα οποία, οι ίδιοι, με κυνισμό και ευκολία καταδικάζουν, οσάκις αλλάζουν οι καιροί ή τυχαίνει να επιθυμούν την ουδετερότητα ή μεταπηδούν στην απέναντι όχθη και δεν εξυπηρετούν πλέον τα οικονομικά τους συμφέροντα. Στη ίδια τη χώρα τους συνωστίζεται ένα πλήθος ανθρώπων (συνήθως εγχρώμων) που φυτοζωεί σε συνθήκες, αθλιότητας, φτώχειας, απαιδευσίας, ναρκωτικών και εγκληματικότητας.

Αυτή η κρατούσα τάξη πραγμάτων με διάφορα επιχειρήματα, «προωθεί τη δημοκρατία» με το αζημίωτο, φυσικά, κομμένη και ραμμένη, βεβαίως, από τους πληρωμένους τεχνοκράτες εγκεφάλους στα μέτρα τους. Το δίπολο καλό-κακό δημιουργεί το σύνδρομο της «απαλλαγής από τον κόσμο τού κακού» που ονομάζεται συνήθως «τρομοκρατία», την οποία εκπροσωπούν πάντοτε οι «άλλοι», οι

κακοί, οι διαφορετικοί. Αυτό δεν τους εμποδίζει να προστατεύουν στο έδαφός τους ή αλλαχού πραγματικούς τρομοκράτες που βαρύνονται με εγκλήματα ή να ανατρέπουν δημοκρατικά καθεστώτα και να τα αντικαθιστούν με δικτατορίες ελεεινής μορφής. Όποιος διαβάξει τα κείμενα του Αμερικανού διανοητή Νόαμ Τσόμσκι, αντιλαμβάνεται καλύτερα τις αλήθειες και το ανατριχιαστικό περιεχόμενο των παραπάνω.

Οι διαφορετικές απόψεις, που είναι αντίθετες στην κρατούσα τάξη πραγμάτων αντιμετωπίζονται ανάλογα με τις περιστάσεις. Έτσι, χαρακτηρίζονται αμφιλεγόμενες, επικίνδυνες, ουτοπικές, γραφικές. Εάν κριθούν ακίνδυνες, παρακάμπτονται με διάφορους τρόπους, ακόμα και με τη θανάσιμη σιωπή. Εάν κριθούν επικίνδυνες, βαπτίζονται περαιτέρω ως τρομοκρατία, απολυταρχισμός, δικτατορία, προπαγάνδα κ.ο.κ. Εννοείται ότι πάντοτε γίνεται λόγος για την «παραβατικότητα» των άλλων. Η παραβατικότητα των ημετέρων παραβλέπεται. Οι νομικοί γνωρίζουμε ότι ο νόμος για τα «εγκλήματα πολέμου» εφαρμόζεται κατά ανεξάίρετο κανόνα από τους ισχυρούς σε βάρος των αδύναμων ή από τους νικητές σε βάρος των ηττημένων. Ποτέ δεν εφαρμόζεται στους ισχυρούς και νικητές. Με πρόσχημα τον «πόλεμο κατά τής τρομοκρατίας» ο Αλμπέρτο Γκονζάλες, γενικός Εισαγγελέας και Σύμβουλος τού Λευκού Οίκου, το 2002, με υπόμνημά του συμβούλευε τον τότε Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών, να παρακάμψει τις συμβάσεις τής Γενεύης προκειμένου να ισχύσει το ατιμώρητο και ακαταδίωκτο των ημετέρων αμερικανών εγκληματιών πολέμου! Περαιτέρω, ένας αμερικανικός νόμος τού 2007 «καθιστά απρόσβλητους τους αξιωματούχους τής αμερικανικής κυβέρνησης Μπους, από το νόμο για τα εγκλήματα πολέμου» γράφει ο μεγάλος αμερικανός διανοητής Νόαμ Τσόμσκι χαρακτηρίζοντάς τον με αυστηρότητα και απέχθεια «από τους πιο αισχρούς νόμους στην αμερικανική ιστορία» (Νόαμ Τσόμσκι, «Παραεμβάσεις», εκδόσεις Λιβάνη, 2023, μετάφραση

Αριάδνη Αλαβάνου, σελ. 144). Το ιδεολόγημα «εμείς και οι άλλοι» που τίθεται και ως απατηλό δίλημμα οδηγεί σε ακρότητες και δυσαρμονίες, που καλύπτονται από τους νόμους των πλειοψηφιών και με τη βοήθεια των συνενόχων, ελεγχόμενων και εντεταλμένων μέσων ενημέρωσης αλλά και από την συναίνεση ή ανοχή των ανύποπτων και εξαπατημένων πολιτών. Ο Τσόμσκι γράφει ακόμη ότι πρέπει «να δεχόμαστε ως θεμελιώδη αρχή ότι εφαρμόζουμε σ' εμάς τα ίδια μέτρα και σταθμά που εφαρμόζουμε στους άλλους» (σελ. 143).

Οι κοσμοκράτορες, «προωθούν τη δημοκρατία» με το αζημίωτο επιζητώντας πάντοτε την παγίωση της ηγεμονίας τους. Αυτό δεν είναι εφεύρημα των καιρών μας αλλά σύμφυτο με την ανθρώπινη διαμάχη ανάμεσα στους ισχυρούς που επιζητούν την εξουσία (με ό,τι αυτή συνεπάγεται) και στους άλλους (τους αδύναμους) που προσπαθούν με κάθε τρόπο να αποφύγουν την υποτέλεια κρατώντας την ουδετερότητα και την τιμή τους. Κλασικό παράδειγμα η υποδούλωση και ο αποικισμός τής Μήλου από τους «δημοκρατικούς» Αθηναίους. Ο συγκλονιστικός διάλογος των Αθηναίων και των Μηλίων, τον οποίο διασώζει ο Θουκυδίδης, καταδεικνύει ότι *moutatis mutantis*, και παρά τα εκ του πονηρού προτεινόμενα, η ιστορία επαναλαμβάνεται, γι' αυτό άλλωστε είναι και χρήσιμη και διδάσκεται: «...επισταμένους προς ειδότας δίκαια μεν εν των ανθρωπείω λόγω από της ίσης ανάγκης κρίνεται, δυνατά δε οι προύχοντες, πράσσουσι και οι αδύναμοι ξυγχωρούσιν» («γνωρίζουμε καλά ότι στα ανθρώπινα πράγματα το επιχείρημα της δικαιοσύνης αξίζει όταν μπορεί να επιβληθεί, όμως δυνατά πράττουν οι ισχυροί και οι αδύναμοι αναγκάζονται να συμφωνούν» (Θουκυδίδης «Ιστορίαι», Ε, 89). Και όταν οι Μήλιοι προτείνουν αντί της έχθρας την φιλία, διατηρώντας την ειρήνη και την ουδετερότητά τους οι αλαζόνες Αθηναίοι αρνούνται να δεχτούν λέγοντας ότι «ου γαρ τοσούτον ημάς βλάπτει η έχθρα υμών, η φιλία μεν ασθενείας το δε μίσος δυνάμεως πα-

ράδειγμα τοις αρχομένοις δηλούμενον» («γιατί η έχθρα σας μάς βλάπτει πολύ λιγότερο από τη φιλία σας καθόσον φανερωμένη στους υπηκόους μας αυτή είναι δείγμα αδυναμίας ενώ το μίσος τεκμήριο της δύναμής μας» (ό.π. Ε, 94,95). Το αποτέλεσμα είναι γνωστό και αποτελεί μια ακόμα ανθρώπινη θηριωδία γενοκτονίας και ανεξίτηλη κηλίδα στην παγκόσμια ιστορία και ειδικότερα στην ιστορία τής αθηναϊκής δημοκρατίας: Οι ενήλικες εξολοθρεύτηκαν, τα γυναικόπαιδα κατέστησαν δούλοι και η Μήλος αποικίστηκε από τους Αθηναίους (ό.π. Ε,116).

Να μου επιτραπεί να τελειώσω αυτό το κείμενο, επιστρέφοντας στη λογοτεχνία και να υπενθυμίσω μια επιστολή με χρονολογία του συντηρητικού πλέον Κωστή Παλαμά (24-3-1932) προς τον ποιητή τής αριστεράς Κώστα Βάρναλη, που του είχε στείλει το βιβλίο του «Η αληθινή απολογία τού Σωκράτη»: «Με τα γραμμένα σου μου φαίνεται, πως δυο κλικες ζεσταίνεις, εκείνους, που θέλουν να σ' αφορίσουν, κ' εκείνους, που θα ζητάνε να σε φιλήσουν. Είναι και μια τρίτη, που τα αισθάνεται και τα δυο διαβάζοντάς σε, όσο κι αν τέτοιο αίσθημα μπερδεύει.» Στην επιστολή του αυτή, ο Παλαμάς υπενθυμίζει στο Βάρναλη ότι ήταν ο πρώτος που ο νεαρός Βάρναλης του εμπιστεύτηκε «τα πρώτα του στιχουργικά δοκίμια» κι ακόμα ότι είχε υπογράψει ένα κείμενο «διαμαρτυρίας για μια αδικία που θα σου γινόταν. Όχι για το φρόνημά σου, που θα μπορούσε να κριθεί ασυμβίβαστο στο επάγγελμα. Αλλά για το πνεύμα σου το στρογγυλό και το λαμπρό, όσο κι αν είναι δύσκολο να το παραστήσουν αισθητά σχήματα λόγου το ασύλληπτο». (Κώστα Βάρναλη «Ποιητικά, Πεζός λόγος, Ελεύθερος κόσμος», Εκδόσεις Κέδρος, 1956, σ.σ. 11-13). Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η διαφορετικότητα στις ανώτερες πνευματικές φυσιογνωμίες δεν είναι σημείο εχθρότητας αλλά γόνιμης αντιπαράθεσης και τελικά συμπόρευσης σε παράλληλες πνευματικές, κοινωνικές και πολιτικές πορείες.

Σεισμοί Ερντογάν

Σεισμοί και Πολιτικό μέλλον Ερντογάν ΕλληνοΤουρκικές σχέσεις*

του Δημ. Σταθακόπουλου, Δικηγόρου Πειραιά

Δρα Παντείου Πανεπιστημίου
Συνεργάτη του Εργαστηρίου Τουρκικών &
Ευρασιατικών Μελετών (ETEM), Πανεπιστημίου Πειραιά

Σεισμός κτηνώδους δυνάμεως, ισοδύναμος με πολεμική καταστροφή.

Συνηθισμένος όμως στην περιοχή, ιστορικά, διαχρονικά, πάντα με ισοπέδωση δομών και χιλιάδες νεκρούς επιπέδου 200.000, ήδη απο την αρχαιότητα!

Μπορούν να σωθούν οι ανθρώπινες κατασκευές από τέτοια ένταση;

εξαιρετικά δύσκολο, εκτός και είσαι - ως κράτος - η Ιαπωνία.

Όμως, η ευρύτερη περιοχή Hatay (ετυμολογικά θυμίζει Χετταίους και Χατούσα) της Τουρκίας, δεν είναι Ιαπωνία. Είναι μια βαριά σεισμογενής περιοχή, με ανθρωπογεωγραφία πολιτών "δευτέρας κατηγορίας" για την Τουρκία, δηλ. Κούρδους, Άραβες, Ρωμιούς (αραβόφωνους ελληνορθόδοξους του Πατριαρχείου Αντιοχείας), που θεωρείται "Γαλατικό χωριό". Παραμεθόριος, εμπόλεμη ζώνη και δυσμενής μετάθεσις για όσους υπηρετούν, παρότι παράγει, περίπου, το 15% του Τουρκικού ΑΕΠ.

Ο σεισμός εκεί, έχει το ίδιο αντίκτυπο στον μέσο Τούρκο, ως αν γινόταν στην Πόλη, στην Άγκυρα ή στη Σμύρνη; Σαφώς και όχι, έστω και εάν εκεί κατοικούν κοντά στα 15 εκ. άνθρωποι - ίσως περισσότεροι - συν τους Σύρους πρόσφυγες, πολλοί εκ των οποίων έχουν πλέον Τουρκικό διαβατήριο και δικαίωμα ψήφου.

Ας εξετάσουμε το καταστροφικό συμβάν σε σχέση με τον Τούρκο Πρόεδρο και την ψυχολογία των λαοτήτων που αποτελούν τους Τούρκους πολίτες, ήτοι την Τουρκία και κατά πόσον αυτό θα επηρεάσει εσωτερικές και εξωτερικές εξελίξεις.

1. Θα μπορούσε ο Τούρκος Πρόεδρος να αποφύγει το σεισμό; Όχι βέβαια.

2. Υπάρχει πολεοδομική νομοθεσία για ασφάλεια των οικοδομών, καθώς και ταμείο αποκατάστασης φυσικών καταστροφών; Ναι υπάρχουν, για τη δε δυσλειτουργία τους δεν φταίει ο Πρόεδρος, αλλά οι έχοντες την εξουσιοδότηση να ασκούν διοίκηση. Εφόσον αποδεικνύεται η ποινική και ηθική τους ευθύνη, θα διωχθούν, για πράξεις ή απραξία, δωροδοκίες (ρουσφέτια), τεράστιο καταχρηστικό εργολαβικό όφελος εις βάρος της ασφάλειας κατασκευών, ενώ ήδη δόθηκε το πρώτο οικονομικό βοήθημα στους πληγέντες και θα δοθούν και άλλα από το Τουρκικό Ταμείο καταστροφών, την Ε.Ε, τις ΗΠΑ (που ορθώς ήταν τα μέτρα κατά της ομοίως πληγείσας Συρίας), τη Ρωσία, το Κατάρ, τα ΗΑΕ, την Κίνα, την Ισλαμική Αναπτυξιακή Τράπεζα, διεθνείς φορείς, Τούρκους χορηγούς, μέχρι και τις πέντε μεγάλες κατασκευαστικές της Τουρκίας, που η αντιπολίτευση αποκαλεί beşli Çete / συμμορία των πέντε, επειδή αναλαμβάνουν όλα τα δημόσια έργα της χώρας και ίσως - μέσω θυγατρικών τους - εμπλέκονται με τις σαθρές κατασκευές που κατέρρευσαν.

3. Στα παραπάνω, πρέπει να συναξιολογήσουμε την ψυχολογία των ντόπιων κατοίκων και στην αποδοχή των φυσικών καταστροφών, ως αναπόφευκτο θέλημα θεού, χωρίς ευθύνη του Προέδρου, ο οποίος όχι μόνον δεν αντιμετωπίζεται ως υπεύθυνος, τουναντίον λογίζεται ως ο επί γης εκπρόσωπος του Θεού Baba (πατέρας) που θα ζητήσει και θα δώσει στους - έτσι και αλλιώς - φτωχούς ανθρώπους, το έλεος / merhamet, στο μοιραίο / kader που συνέβη.

4. Ορθώς κηρύχθηκε η περιοχή σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης; Σαφώς Ναι, για να τρέξουν οι fast track διαδικασίες αποκατάστασης, χωρίς χρονοβόρους δημόσιους διαγωνισμούς έργων και άνευ ελέγχου της Kamu ihale kurumu / αρχής ελέγχου προμηθειών. Σύνηθες σε όλο τον κόσμο - ως διαδικασία - όπως και στην Ελλάδα.

5. Μπορεί ο Τούρκος Πρόεδρος να κηρύξει όλη τη χώρα σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και να αναβάλει, αρχικά επί 6μηνο, τις εκλογές της 14ης Μαΐου 2023 (άρθρο 119 Συντάγματος); Ναι θα μπορούσε, όμως πιθανολογώ ότι δεν έχει λόγο να το κάνει, υπό την προϋπόθεση πως συνεχίζει να έχει προβάδισμα έναντι της συμμαχίας των 5+1 και του μάλλον κοινής αποδοχής υποψήφιου Προέδρου Κιλιτσντάρογλου, ο οποίος δεν έχει δυναμική συγκέντρωσης του αντιΕρντογανικού ρεύματος.

6. Όμως μπορεί να αναβάλει τις εκλογές στις πληγείσες περιοχές (όχι σε όλη τη χώρα) και για να υπάρχει εκπροσώπηση της περιοχής στην Τουρκική εθνοσυνέλευση, θα παραταθεί η θητεία των ήδη εν ενέργεια βουλευτών. Αυτό έχει κριθεί νόμιμο από το Συνταγματικό δικαστήριο, ήδη στις Περιφερειακές/ δημοτικές εκλογές του 2019, όταν σε κάποιες περιοχές οι εκλογές, αντι για τον Ιούνιο, έγιναν το Νοέμβριο.

Εν κατακλείδι, σε αντίθεση με τις διεθνείς και ντόπιες απόψεις/ αξιολογήσεις, θεωρώ πως ο Τούρκος Πρόεδρος, θα ενισχύσει το κοινωνικό προφίλ του Baba, θα διώξει τους υπευθύνους (ηθική αποκατάσταση) θα βοηθήσει οικονομικά την σύντομη ανοικοδόμηση (πρακτική αποκατά-

σταση), θα φρενάρει την τάση της αντιπολίτευσης να το εκμεταλλευτεί - αφού δεν μπορεί να κάνει ουσιαστικές πράξεις, όπως το Κράτος του Προέδρου - και θα χρησιμοποιήσει κάθε νόμιμο μέσον όχι μόνο για να κερδίσει, αλλά κυρίως να μην χάσει και ο νοών νοείτω.

Οι σεισμοί της Κωνσταντινούπολης, 1999 που τον έφεραν στην εξουσία, δεν έχουν το ίδιο αντίκτυπο με του 2023 στο Hatay και δεν αρκούν για να τον αποδομήσουν.

Κατά τα λοιπά και εν κατακλείδι, εάν η Δύση/ ΗΠΑ τον σαμποτάρουν για να φθαρεί / χάσει, θα έχουν αντίθετο αποτέλεσμα, αφού η κοινή γνώμη της Τουρκίας είναι αντιαμερικανική. Η Ρωσία θα τον στηρίξει. Άρα θα έχουμε άλλο ένα πεδίο τριβής Δύσης - Ρωσίας, πέραν της Ουκρανίας.

Η διπλωματία των σεισμών, όπως το 1999, θα φέρει κάποιο αποτέλεσμα σε βάθος χρόνου, επειδή - ορθώς - στείλαμε την ΕΜΑΚ, μαζί με δεκάδες αποστολές άλλων χωρών; Ας μην βαυκαλιζόμαστε. Ουδέν θα προσφέρει.

Οι παραβιάσεις και ο Τουρκικός αναθεωρητισμός, ήταν, είναι και θα είναι παρών, όπως έγινε αμέσως μετά το 1999.

Πρέπει να είμαστε σε διαρκή εγρήγορση.

Εξάλλου στην ιστορία, οι πόλεμοι δεν σταματούσαν επειδή γινόντουσαν σεισμοί, λοιμοί, λιμοί και καταποντισμοί.

Άλλο ο ανθρωπισμός, άλλο η πολιτική και τα εθνικά συμφέροντα. Μην τα μπερδεύουμε.

Ο Τούρκος Πρόεδρος, με 15 εκλογικές νίκες και 20 χρόνια διοίκησης, κλείνοντας τα 69 του έτη στις 26 Φεβρουαρίου, δεν έχει πει ακόμα την τελευταία του πολιτική λέξη.

Δεν είναι διατεθειμένος να χάσει.

*** Τα παραπάνω αποτελούν πιθανολογήσεις βάσει των Τουρκικών δεδομένων και όχι αξιολογήσεων Δυτικής σκέψης και δη ελληνικής.**

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ: ΕΝΑ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΟ

Του **Νικολάου Θ. Κωνσταντινίδη**
Δρ.Ν. Δικηγόρου Πειραιά

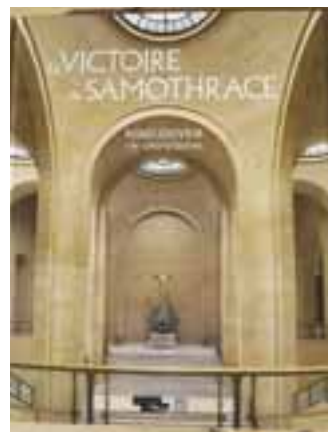
Από την άπτερο Νίκη της Ακρόπολης των Αθηνών στη Νίκη της Σαμοθράκης που κοσμεί το Λούβρο στο Παρίσι, η θεά της Νίκης αποτελεί ένα παγκόσμιο διαχρονικό σύμβολο του Ελληνικού πολιτισμού.

Από την άπτερο Νίκη της Ακρόπολης των Αθηνών στη Νίκη της Σαμοθράκης που κοσμεί το Λούβρο στο Παρίσι, η θεά της Νίκης αποτελεί ένα παγκόσμιο διαχρονικό σύμβολο του Ελληνικού πολιτισμού.

Ανεβαίνοντας τις επιβλητικές σκάλες των Προπυλαίων της Ακρόπολης, μπορεί να θαυμάσει κανείς το αρχιτεκτονικό κομψοτέχνημα του Ναού της Απτέρου Νίκης. Το ίδιο και μεγαλύτερο, ίσως, αίσθημα θαυμασμού του αρχαιοελληνικού κάλους μπορεί να αισθανθεί κανείς, όταν ανεβαίνοντας τα σκαλιά Daru στο Λούβρο αντικρύσει στην κορυφή την επιβλητική μορφή της Νίκης της Σαμοθράκης.

Τι συνδέει, αλήθεια, τα δύο Ελληνικά αριστουργήματα Τέχνης; Στην Ακρόπολη οι Αθηναίοι του χρυσού αιώνα, ήθελαν την θεά Νίκη, χωρίς φτερά, ώστε να μείνει για πάντα στην Πόλη τους!, ενώ στη Σαμο-

θράκη η φτερωτή θεά (που όμως, τα φτερά της χάθηκαν στο διάβα των αιώνων) προσγειώνεται φευγαλέα στην πλώρη ενός πολεμικού πλοίου (τετρήρους) της ελληνιστικής εποχής, αναγγέλλοντας ένα νικηφόρο θρίαμβο σε μία ναυμαχία.

Η Νίκη της Σαμοθράκης σε συνεπαίρνει με τον αγέρωχο δυναμισμό της, την διακριτική κομψότητα, τον αγέρα της Νίκης που αναρριπίζει τα ιμάτιά της, την κίνηση προς τα μπρος, έτοιμη να πετάξει ξανά με τα μεγάλα, ανοιγμένα διάπλατα, φτερά της.

Η φτερωτή θεά εμφανίζεται μεγαλόπρεπα κόντρα στον δυνατό άνεμο που κάνει τα ιμάτιά της να κυματίζουν και ταυτόχρονα να κρατιούνται πάνω της. Ο πτυχωτός χιτώνας κολλά πάνω στο σώμα της σαν να είναι βρεγμένος, την ίδια στιγμή που ένα άλλο ιμάτιο γλιστρά από τους ώμους της, κυματίζει πίσω της και τυλίγεται γύρω από τα πόδια της. Το μνημείο παρά τους αιώνες που έχουν περάσει διατηρεί ακόμη και σήμερα μια αξιοθαύμαστη αναπαραστατική ακρίβεια. Το άγαλμα είναι από λευκό παριανό μάρμαρο και το τμήμα

του πλοίο από γκρι μπλε ροδίτικο. Πιστεύεται ότι ήταν σχεδιασμένο για να το βλέπουν από τα αριστερά.

Η τοποθέτηση του αγάλματος της Νίκης στην πλώρη ενός πολεμικού πλοίου αποτελούσε, πιθανότατα, πράξη απόδοσης φόρου τιμής στις θεότητες του Ιερού των Μεγάλων Θεών του νησιού, για τη βοήθεια που προσέφεραν στους νικητές για την νίκη, είτε του Δημήτριου του Πολιορκητή κατά του στόλου του Πτολεμαίου στα ανοιχτά της Κύπρου γύρω στο 290 π.Χ., είτε των Ροδίων κατά

του Αντίοχου Γ' της Συρίας, σε ναυμαχία στα ανοιχτά της Σίδης, μετά το 191 π.Χ. Ως προς τον χώρο που βρέθηκε η Νίκη, αξιοσημείωτη είναι, επίσης, η αρχαιολογική θεωρία (μη κρατούσα, πάντως) ότι υπήρχε κανάλι νερού, το οποίο τροφοδοτούσε μια μικρή τεχνητή λίμνη, μέσα στην οποία το πλοίο έμοιαζε να πλέει.

Ο διαχρονικός συμβολισμός της ελληνιστικού αγάλματος της Νίκης της Σαμοθράκης (που ήρθε, στο φως, το 1863, από τον Γάλλο πρόξενο Charles Champroiseau, ενώ η Σαμοθράκη τελούσε, ακόμη, υπό οθωμανική κατοχή) για κάθε λαό ήταν και παραμένει ζωντανός. Στη σύγχρονη Γαλλία, η επιστροφή της Νίκης, από τον Πύργο του Valençay, όπου την είχαν φυγαδεύσει κατά την διάρκεια της Γερμανικής κατοχής στο Β Παγκόσμιο Πόλεμο, για να την προστατεύσουν από τους «φιλότεχνους» χιτλερικούς, τον Ιούνιο του 1945, έλαβε διαστάσεις θριαμβευτικές και συμβολικές για την επιστροφή στην Ελευθερία, από τον ναζιστικό ζυγό.

Η θεά Νίκη εμφανίζεται να πετά με τα φτερά της, οδηγώντας τους νικητές στην αι-

ώνια Δόξα και την Ελευθερία. Αυτός, ακριβώς, ο συμβολισμός του αδιάκοπου αγώνα του ανθρώπου για την κατάκτηση της Ελευθερίας και για την αποτίναξη του άτιμου τυραννικού ζυγού, ακόμη και εάν αυτή η Νίκη μοιάζει αδύνατη, απεικονίζεται ανεπανάληπτα στην περίφημη, εξίσου, διαχρονική, Ωδή Τετάρτη (XIV) εις Σάμον, του Ανδρέα Κάλβου:

*Όσοι το χάλκαιον χέρι
βαρύ φόβου αισθάνονται,
ζυγόν δουλείας ας έχωσι
θέλει αρετή και τόλμην
η ελευθερία.*

*Αυτή και ο μύθος κρύπτει νουν αληθείας
επτέρωσε τον Ίκαρον
και αν έπεσεν
ο πτερωθείς κι επνίγει
θαλασσωμένος.*

*Αφ' υψηλά όμως έπεσε,
και απέθανεν ελεύθερος.*

*Αν γένεις σφάγιον άτιμον
ενός τυράννου,
νόμιζε φρικτόν τον τάφον.*

ΓΙΑΝΝΙΚΟΣ Ε. ΠΙΤΣΙΡΙΚΟΣ

Δ.Ν. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

“Τροποποιήσεις στον ΚΠολΔ με τους ν.4842/2021, 4855/2021, 4871/2021, 4912/2022, 4937/2022 και 4938/2022**Συγκριτική προσέγγιση προϋσχυουσών και νέων ρυθμίσεων και ratio της εκάστοτε νέας ισχύουσας ρύθμισης”**

Λίγα λόγια από τον Συγγραφέα

Σκοπός κάθε νομοθετικής μεταβολής, είναι (ή πρέπει να είναι) η **βελτίωση του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης**. Προς τούτο ο νομοθέτης ασκεί καταρχήν τον **μετασχηματιστικό του ρόλο**, και εν συνεχεία «εξουσιοδοτεί» προς άσκησή του τον δικαστή, ιδίως μάλιστα “όταν ο τελευταίος χρησιμοποιεί δικαιοηθικές αρχές για τη διάπλαση του δικαίου. Δεν αρκεί όμως για τον σκοπό αυτό μόνον η κατά το δυνατόν ορθότητα των ρυθμίσεων και η πρόβλεψη των πλέον δίκαιων έννομων συνεπειών υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας (Συντ25§4 εδ.δ’) και της αρχής της δίκαιης στάθμισης των συγκρουόμενων συμφερόντων, αλλά και η ελαστικότητα των νέων ρυθμίσεων προς χάριν ταχύτητας στην απονομή της δικαιοσύνης, χωρίς αυτό να αποκλείει τη δίκαιη και ορθή κρίση.

Η ως άνω ελαστικότητα ήταν και ο στόχος της μεταρρύθμισης στον ΚΠολΔ με τους ν.4842/2021, 4855/2021, 4871/2021, 4912/2022, 4937/2022 και 4938/2022 λόγω της επιβράδυνσης στην απονομή της δικαιοσύνης μετά τους ν.4335/2015 και 4055/2012. Αντικείμενο του βιβλίου είναι η σύγκριση των παλαιών και νέων ρυθμίσεων, η διερεύνηση της ratio καθεμιάς και, όπου κρίθηκε αναγκαίο από τον συγγραφέα, ιδίως όπου υπάρχουν “επιστημονικές συγκρούσεις” μεταξύ θεωρίας και νομολογίας, η ερμηνευτική τους προσέγγιση με στόχο να δοθεί ένας γνώμονας στον δικαστή στο δύσκολο πάντοτε έργο του να ανταποκριθεί στον σκοπό της διατύπωσης μιας δίκαιης κρίσης.

Το Θεματικό αντικείμενο του Βιβλίου αποτέλεσε συνάμα και αντικείμενο Σεμιναρίου του συγγραφέα υπό την αιγίδα του ΔΣΠ και του Εκπαιδευτικού Ομίλου MF GROUP SEMINARS ΟΙΚΟΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ με την παροχή 5 υποτροφιών (-δωρεάν συμμετοχών) στους ασκούμενους δικηγόρους και με την επίσης δωρεάν παροχή του παρόντος βιβλίου σε όλους τους μετέχοντες δικηγόρους και ασκούμενους δικηγόρους **εις μνήμην της μητέρας του συγγραφέα Αγγλαΐας-Αλίκης Λαζάρου-Πιτσιρίκου**, που έφυγε αιφνιδίως από τη ζωή στις 25.11.2022.

Ο συγγραφέας ευελπιστεί και από την παρούσα θέση ότι το πόνημά του θα βρει ανταπόκριση στις πνευματικές αναζητήσεις του νομικού κόσμου της θεωρίας και πράξης ως προς τα ζητήματα που δημιουργεί η νομοθετική μεταβολή.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ**Δημήτρης Μαραμής – «Σκοτεινός Έρωτας» του Λόρκα**

Η συναυλία διοργανώθηκε, με μεγάλη προσέλευση θεατών, από τον **Ο.Π.Α.Ν.** του Δήμου Πειραιά και το **Πρότυπο Μουσικό Κέντρο Πειραιά**, σε συνεργασία με τον **Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά** στις **28.2.2023**. Ο συνθέτης **Δημήτρης Μαραμής** παρουσίασε τον κύκλο τραγουδιών **Σκοτεινός Έρωτας**, σε ποίηση **Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα** / απόδοση στα ελληνικά **Σωτήρη Τριβιζά**, με ερμηνευτή τον **Θοδωρή Βουτσικάκη**, τους κιθαρίστες **Βασίλη Μαστοράκη** και **Στέλιο Γκόλγκαρη**, σε απαγγελία του δικηγόρου Πειραιά **Νικόλαου Χαραλαμπίδη**.

Τα έσοδα της παράστασης διατέθηκαν στον Όμιλο Εθελοντών κατά του Καρκίνου «ΑγκαλιάΖΩ».

FEDERICO GARCIA LORCA
ΤΟ ΣΚΟΡΠΙΟ ΑΙΜΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ «ΘΡΗΝΟ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΙΓΝΑΘΙΟ ΣΑΝΤΣΕΘ ΜΕΧΙΑΣ»
(ΕΡΓΟ ΣΕ 4 ΜΕΡΗ: «ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ
ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ», «ΤΟ ΣΚΟΡΠΙΟ ΑΙΜΑ»,
«ΣΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΕΤΡΑ»
ΚΑΙ «ΨΥΧΗ ΦΕΥΓΑΤΗ»

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΘΕΤΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΡΑΜΗ

Στον πρόλογό του ο **Νίκος Χαραλαμπίδης** παρουσίασε τον συνθέτη με τα εξής λόγια «Ο λυρικός και σπουδαίος **Δημήτρης Μαραμής**, τον οποίο θα απολαύσουμε απόψε, είναι ο τελευταίος χρονικά σύγχρονος δημιουργός «Έργου Λόρκα». Ο Δημήτρης Μαραμής σπούδασε πιάνο και σύνθεση στο Royal Welsh College of Music & Drama στη Μεγάλη Βρετανία. Έχει συνθέσει τέσσερα έργα μεγάλης έκτασης: Την όπερα «Ελευθέριος Βενιζέλος», τη λαϊκή όπερα «Καπετάν Μιχάλης», το μιούζικαλ «Οι Στοιχειωμένοι», «Το Γιοφύρι της Άρτας» και το μιούζικαλ «Ερωτόκριτος» ανάθεση της Λυρικής Σκηνής. Έχει συνθέσει τις Συμφωνικές Ωδές: «Νάματα και Ιάματα», το λαϊκό ορατόριο «Παλιγγενεσία», τη «Μουσική της Ροτόντας». Έχει κυκλοφορήσει επτά προσωπικούς δίσκους Έχει γράψει μουσική για 42 θεατρικές παραστάσεις, για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Ο Θοδωρής Βουτσικάκης (και αυτός απόφοιτος της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης), ένας από τους μεγαλύτερους σύγχρονους Έλληνες τραγουδιστές που έχει συμπράξει με μεγάλους Έλληνες, όσο και ξένους συνθέτες και έχει ερμηνεύσει ρόλους όπερας. Ο Nicola Piovani γράφει για τον Θοδωρή Βουτσικάκη: «Το να ακούω τραγούδια μου στα Ελληνικά, τραγουδισμένα από τη φωνή του, είναι ένα συναίσθημα πολύ δυνατό. Συγκινητικό». ΤΟ ΕΡΓΟ «ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΕΡΩΤΑΣ» έχει κυκλοφορήσει δισκογραφικά από τη «SONY CLASSICAL» από το έτος 2007 με ερμηνευτές τον διάσημο Έλληνα τενόρο Μάριο Φραγκούλη και το κιθαριστικό ντουέτο «Στέλιος και Βασίλης». Τα τελευταία χρόνια βασικός ερμηνευτής του έργου είναι ο Θοδωρής Βουτσικάκης.

Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ Ηλίας Κλάππας και οι συντελεστές του έργου του Λόρκα Δημήτρης Μαραμής, Θοδωρής Βουτσικάκης, Νίκος Χαραλαμπίδης

In memoriam Γιώργου Πατεστή

Λίλης Γ. Αποστολίδου
και Αλεξάνδρας Καραίσκου
Δικηγόρων Πειραιά

Στην κοινωνική συναναστροφή έβλεπες έναν άνθρωπο με κοφτερό μυαλό, ευγενή και καλόκαρδο με πολύ χιούμορ, πράο και προσηνή. Αν όμως είχες την τύχη να γνωριστείς καλύτερα με τον Γιώργο Πατεστή αντιλαμβανόσουν ότι επρόκειτο για ένα ιδιοφυές άτομο, μια σπάνια προσωπικότητα.

Γιος του επίσης δικηγόρου Πάνου Πατεστή και της Άννας, σπούδασε με επιτυχία στη Νομική Σχολή Αθηνών και συνέχισε τις μεταπτυχιακές σπουδές του στη φιλοσοφία του δικαίου. Έκανε άσκηση δικηγορίας στον εξαίρετο συνάδελφο Μιχάλη Μελισσηνό και το 1998 ορκίστηκε δικηγόρος Πειραιά.

Σπουδαίος νομικός, εργάστηκε ενεργά ως δικηγόρος και διακρίθηκε για το ήθος, τη συναδελφικότητα και την άρτια κατάρτισή του. Δεν διέπρεψε όμως μόνο στον χώρο της Νομικής. Ήταν άνθρωπος με υψηλή παιδεία.

Μεγάλες του αγάπες η φιλοσοφία, η μουσική και ο κινηματογράφος. Η οξυδέρκειά του τού επέτρεπε να κατακτά όποιο γνωστικό αν-

τικείμενο τον ενδιέφερε. Ωστόσο ο Γιώργος πίστευε ότι σπουδαιότερο από το να γνωρίζεις φιλοσοφία είναι να έχεις γνήσια ανησυχία για τα μεγάλα ερωτήματα και με τον τρόπο αυτό πορεύτηκε σε ολόκληρη τη ζωή του. Αναζητούσε την αυθεντικότητα σε όλους τους τομείς της ζωής.

Για πολλά χρόνια υπήρξε επίσης μέλος της Συντακτικής Επιτροπής της Δικηγορικής Επικαιρότητας και μέσα από το περιοδικό μοιράστηκε απλόχερα μαζί μας τις γνώσεις και την ευαισθησία του.

Ο Γιώργος ήξερε να εκτιμά τους συναδέλφους του, να σέβεται τους συνανθρώπους του, να τιμά τους φίλους του και την οικογένειά του.

Άγγιζε τα πάντα με μια βαθιά εσωτερική ματιά, διέθετε υψηλή αισθητική. Και βέβαια δεν άντεχε να περάσει ούτε μια μέρα χωρίς μουσική. Όπως λέγαμε οι φίλοι του ήταν καλλιτέχνης χωρίς να κάνει τέχνη, συνθέτης χωρίς να γράφει νότες.

Θα λείψει η ευγένειά του, η κουλτούρα του, ο εξαίρετος χαρακτήρας του. Με πόνο και οδύνη αποχαιρετάμε έναν αγαπητό συνάδελφο, έναν εκλεκτό άνθρωπο, έναν ανεκτίμητο φίλο που αδόκητα και πρόωρα έφυγε από κοντά μας.

ΣΚΑΚ

Επιμέλεια **Θεοδώρου Σαρρή**
Δικηγόρου Πειραιά

Λευκά Ρα8, Βζ8, Πα7, Πθ8, Ιδ4, Αδ8, Στρ. β7
Μαύρα: Ρδ7, Βε4, Πη1, Ιγ8, Στρ. β6
Παίζουν τα λευκά και κάνουν MAT σε δύο (2) κινήσεις

Λύση:
1. Αη5 Ργ7 2. Βγ8 = Β + MAT
Αν 1. Βε7 ή Βε8 2. β8 = Ι + MAT
αν 2. Ββ7+ 2. Πβ7 + MAT

Λευκά Ρβ6, Ββ4, Ιγ2
Μαύρα: Ρβ1, στρ. α2, στρ. β2
Παίζουν τα λευκά και κάνουν MAT σε δύο (2) κινήσεις

Λύση:
1. Ια3 ... αν Ρα1 2. Βε1 + MAT
αν Ργ1 2. Βε1 + MAT

Ευχαριστήριο μήνυμα

Ένα τεράστιο ευχαριστώ από καρδιάς σ' όλους τους συναδέλφους μου που προσφέρουν ανιδιοτελώς και με αγάπη για τον συνάδελφο αίμα για τις ανάγκες της τράπεζας αίματος του συλλόγου μας. Το αίμα που προσφέρθηκε άμεσα για την επέμβαση που χρειάστηκε να υποβληθώ και μου έσωσε τη ζωή.

Ας συμβάλλουμε όλοι όσοι μπορούμε στο έργο αυτό του ΔΣΠ για να βοηθάμε όσους χρειάζονται το πολύτιμο για την υγεία «αγαθό».

Με εκτίμηση και θερμές ευχαριστίες
Αγγελική Γενίτσαρη

ΠΟΙΗΣΗ

ΙΚΑΡΟΙ

Αγγίζοντας το πέλαγος, πετούσες
Ν' απογειωθείς, δεν πρόφτασες
Στον Άδη να δειπνήσεις, βιάστηκες
Τα φτερά σου, καιόμενα
Φωτεινή γραμμή στα ουράνια, χάραξαν
Σε δυσθεώρητα ύψη, πέταξες
Θνητός γεννήθηκες
Ημίθεος έγινες
Από τους πολλούς που γεννά τούτος ο τόπος

Σοφία Τοκπασίδου
Δικηγόρος ΔΣΠ

(ας μιλήσουμε για Άνοιξη)

Αυτό το τρένο με τα μεγάλα παράθυρα ταξιδεύει σε χαλάσματα πόλεων
Αυτό το μεγάλο τρένο
με τα ανίκητα όνειρα τραβάει σ' ένα ταξίδι χωρίς γυρισμό
Μέσα του οι άνθρωποι σκύβουν το κεφάλι κάτω απ' το πέραςμα
στην μικρή τους ιστορία
Αυτό το τρένο με τη σιδερένια καρδιά
γράφει τις πιο λυπημένες ιστορίες
Στις ράγες του βρήκα τ' απόβραδο
να φυτρώνουν ετοιμοθάνατες
κόκκινες παπαρούνες.
Αυτό το μεγάλο τρένο έμαθε να ζωγραφίζει σταθμούς με κόκκινο χρώμα.

Κική Τσαγκαράκη
11/3/2018
"λέξεις στον δρόμο"

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΑ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΑ

ΔΗΜΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ
ΕΝΟΤΗΤΑΣ
ΠΕΙΡΑΙΑ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ & ΕΝΔΟΟΙΚΟ ΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ

ΠΕΙΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
(ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ 104, ΠΕΙΡΑΙΑΣ)

8|4|23

έναρξη 9:30

Χαιρετισμοί:

Ηλίας Κλάππας, Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά
Γιάννης Μώραλης, Δήμαρχος Πειραιά
Άντα Προβατάκη, Πρωτοβουλία Γυναικών Πειραιά

1^η Συνεδρία: 10.00 - 12.00

Η έμφυλη βία: φαινομενολογία, νομοθεσία και πολιτικές πρόληψης και αντιμετώπισης της έμφυλης βίας.

Ευντονισμός: **Ισμήνη Ζώρζου**, Σύμβουλος ΔΣΠ

- **Βασιλική Βλάχου**, Επίκουρη Καθηγήτρια Εγκληματολογίας Παντείου
- **Παναγιώτα Πετρόγλου**, Δικηγόρος
- **Αλέξανδρος Ι. Καργόπουλος**, Πρωτοδίκης Πειραιά
- **Αικατερίνη Παππού**, Εισαγγελέας Πρωτοδικών Πειραιά

Παρέμβαση: **Έλενα Κουντουρά**, Ευρωβουλευτής

2^η Συνεδρία: 12.45 - 14.15

Οι γυναικοκτονίες ως ακραία μορφή της έμφυλης βίας.

Ευντονισμός: **Ηλίας Τσιττικιάκης**, Σύμβουλος ΔΣΠ

- **Μαρία Ρεπούση**, Ιστορικός - Καθηγήτρια ΑΠΘ
- **Φωτεινή Σόφη**, Δικηγόρος - Ψυχολόγος
- **Παναγιώτης Δ. Χριστόπουλος**, Διδάκτωρ Νομικής - Δικηγόρος
- **Χορά Χιόνη-Χότουμαν**, Διδάκτωρ Νομικής - Δικηγόρος

3^η Συνεδρία: 15.30 - 17.30

Η έμφυλη βία στην πόλη μας: υφιστάμενες δομές και προτάσεις.

Ευντονισμός: **Καίτη Κυλάκου**, Δικηγόρος

- **Χρήστος Κώστας**, Προϊστάμενος επιχειρησιακού γραφείου ΕΛΑΣ
- **Γεωργία Μίλκα**, Νομικός, Συμβουλευτικό Κέντρο Πειραιά
- **Κυριακή Μπουρδάκου**, Αντιδήμαρχος Πειραιά
- **Αναστασία Κανάκη**, Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπεύτρια
- **Βασίλης Ταξόπουλος**, Κοινωνιολόγος

Παρεμβάσεις:

- 1) **Δήμος Νίκαιας - Αγ. Ι. Ρέντη:** Δέσποινα Σωτηροπούλου, Δημοσιογράφος
- 2) **Δήμος Περάματος:** Φιλιά Γκλεζάκου, Αντιδήμαρχος
- 3) **Δήμος Κορυδαλλού:** Ιωάννα Καλομπράτσου, Δικηγόρος, Δημ. Σύμβουλος

Παρουσίαση: **Έρα Γκαβέρα, Μάρθα Κάσση**, Δικηγόροι Πειραιά